

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie I ang. direkt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets författningssamling (RSFS) och Riksskatteverkets förhandsbesked mm (RSV/FB) serie Dt = Direkt skatt – Taxering

Nr 13 1981 – Årg 11

Riksskatteverkets föreskrifter m m om avdrag för nedsatt skatteförmåga för folkpensionärer;¹

RSV Dt
1981:26

RSFS 1981:60

utfärdade den 26 november 1981

1 Inledning

Skattskyldig, vars inkomst till inte obetydlig del utgjorts av folkpension, är — om särskilda omständigheter inte föranleder annat — berättigad till avdrag för nedsatt skatteförmåga (50 § 2 mom fjärde stycket kommunalskattelagen, KL, och 9 § 2 mom första stycket lagen om statlig inkomstskatt, SIL), s k extra avdrag.

Närmare föreskrifter för avdragsberäkningen skall lämnas av RSV (punkt 2 av anvisningarna till 50 § KL). RSV har lämnat sådana föreskrifter i form av tabellerna 1 och 2 som intagits i bilagan. I övrigt lämnas följande anvisningar.

Bestämmelserna om extra avdrag för folkpensionärer skall iakttas utan att särskilt yrkande härom framställs i självdeklarationen.

2 Definitioner och begrepp

2.1 Folkpension

Med folkpension förstås vid tillämpningen av dessa föreskrifter och anvisningar ålderspension, förtidspension/sjukbidrag, änkepension eller hustrutillägg enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring (AFL).

För skattskyldig, som uppburit endast barnpension eller vårdbidrag enligt AFL samt delpension, skall frågan om avdrag för nedsatt skatteförmåga bedömas enligt 50 § 2 mom andra och tredje styckena KL, se RSVs anvisningar om väsentligen nedsatt skatteförmåga på grund av sjukdom m m (RSFS 1981:61 RSV Dt 1981:27) och RSVs anvisningar om normalbelopp för existensminimum (RSFS 1980:74 RSV Du 1980:26 och RSFS 1980:64 RSV Du 1980:21). I vissa fall kan även dessa anvisningar användas vid beräkningen av extra avdrag för folkpensionärer. Så kan vara fallet om folkpensionär haft stora kostnader på grund av sjukdom eller haft stor försörjningsbörda. Vid bedömningen av den nedsatta skatteförmågan bör i sådana fall tillämpas de föreskrifter m m som ger högst extra avdrag.

2.2 Inte obetydlig del

Avdragstabellerna bör tillämpas om folkpensionen räknat för helt år uppgått till minst 3 000 kr eller minst 1/5 av den sammanräknade inkomsten, dvs summan av inkomster från olika inkomstslag.

¹ Jfr RSFS 1980:48 RSV Dt 1980:18

RSFS 1981:60
RSV Dt 1981:26

Har folkpension betalats ut under endast del av beskattningsåret och till följd härav utgått med ringa belopp, är detta inget hinder för att medge den skattskyldige extra avdrag. Avgörande är om den utbetalda folkpensionen, om den hade utgått för hela året, skulle ha utgjort en inte obetydlig del av inkomsten.

3 Beräkning av avdragets storlek

3.1 Statligt taxerad inkomst

Extra avdraget skall i första hand bestämmas med hänsyn till storleken av folkpensionärs till statlig inkomstskatt taxerade inkomst. Vid avdragsberäkningen bör normalt hänsyn inte tas till effekten av den särskilda skattereduktionen.

3.2 Grunderna för tabellerna

Två tabeller har upprättats för avdragets beräkning. Av tabellerna framgår det avdrag som bör medges vid viss till statlig inkomstskatt taxerad inkomst.

Tabell 1 gäller för gift folkpensionär vars make också är folkpensionär.

Tabell 2 gäller för folkpensionär som under hela året eller viss del av året fått folkpension med belopp för ensamstående folkpensionär.

Har folkpensionär under beskattningsåret haft folkpension och därutöver inkomster av tjänst om sammanlagt 6 300 kr, skall avdraget beräknas till så stort belopp att den skattskyldige inte skall påföras högre statligt beskattningsbar inkomst än 6 000 kr.

Folkpensionsbeloppet i tabell 1 skall beräknas till 77,5 procent av basbeloppet och i tabell 2 till 95 procent av basbeloppet.

Det högsta avdraget enligt tabell 1 har med hänsyn härtill beräknats till 13 300 kr vilket motsvarar en statligt taxerad inkomst på 19 300 kr. Motsvarande belopp för avdraget enligt tabell 2 blir 16 300 kr vilket motsvarar en statligt taxerad inkomst på 22 300 kr.

Om den taxerade inkomsten överstiger dessa belopp reduceras avdraget med belopp motsvarande 40 procent av överskjutande taxerad inkomst.

De till statlig inkomstskatt taxerade inkomsterna har i tabellerna angetts med intervall om 250 kr. Inom ett intervall skall ett och samma tabellavdrag användas. Avdrag bör i regel medges med samma belopp vid den statliga och kommunala taxeringen.

4 Särskilda omständigheter

Tabellavdraget får jämkas när särskilda omständigheter föranleder det.

4.1 Garantibelopp för fastighet och avdrag för underskott i förvärvskälla

I vissa fall skulle avdraget bli större om det beräknades med ledning av den kommunalt taxerade inkomsten. Detta kan inträffa om den statligt taxerade inkomsten understiger den inkomst som motsvarar det högsta avdraget enligt tabell, dvs 19 300 kr resp 22 300 kr, t ex när garantibe-

lopp för fastighet beräknats eller avdrag medgetts för underskott i annan kommun än hemortskommunen. Avdraget bör i sådant fall beräknas efter den kommunalt taxerade inkomsten.

4.2 Sjukdomskostnader

Folkpensionär, som haft inte obetydliga kostnader till följd av sjukdom (minst 300 kr), bör medges avdrag utöver tabellavdraget. Kostnader för läkemedel, hjälpmedel, resor, ledarhund etc medräknas endast till den del de inte ersätts av försäkringskassa eller på annat sätt, dvs endast nettokostnaden får beaktas. Storleken av avdraget för sjukdomskostnader bör bestämmas med hänsyn till storleken av folkpensionärs till statlig inkomstskatt taxerade inkomst. För gifta bör makarnas sammanlagda till statlig inkomstskatt taxerade inkomst ligga till grund för beräkningen. Med gifta avses även sammanboende, som tidigare varit gifta med varandra, samt sammanboende, som har eller har haft gemensamt barn.

Vid beräkningen av avdraget bör följande inkomstgränser användas.

Ensamstående skattskyldig

Till statlig inkomstskatt taxerad inkomst efter ev justeringar	Avdrag för kostnader till följd av sjukdom medges med belopp motsvarande
högst 45 000 kr	beräknade merutgifter
mer än 45 000 kr men inte över 50 000 kr	hälften av beräknade merutgifter
över 50 000 kr	hälften av den del av beräknade merutgifter som överstiger 1/20 av den taxerade inkomsten

Gift skattskyldig

Makarnas sammanlagda till statlig inkomstskatt taxerade inkomster efter ev justeringar	Avdrag för kostnader till följd av sjukdom medges med belopp motsvarande
högst 70 000 kr	beräknade merutgifter
mer än 70 000 kr men inte över 80 000 kr	hälften av beräknade merutgifter
över 80 000 kr	hälften av den del av beräknade merutgifter som överstiger 1/20 av den taxerade inkomsten

Har den skattskyldige haft hemmavarande barn under 16 år bör ovan angivna *inkomstgränser* ökas med 6 000 kr för varje sådant barn. När avdrag medges för merutgifter som överstiger 1/20 av inkomsten får avdraget beräknas efter inkomsten minskad med 6 000 kr för varje barn.

I fråga om gifta — som båda är folkpensionärer — bör, om inte annat yrkas, avdraget beräknas på makarnas sammanlagda sjukdomskostnader och tillgodoföras den make som har den högsta inkomsten. Är endast den ena maken folkpensionär får dennes avdrag för sjukdomskostnader

RSFS 1981:60
RSV Dt 1981:26

tillgodoföras den andre maken endast om den egna inkomsten inte räcker till. Ansökan om jämkning av preliminär skatt på grund av sjukdomskostnader bör anses som ett yrkande om att extra avdrag skall medges den make som ansökt om jämkning.

Sjukdomskostnader för hemmavarande barn får beaktas i den mån barnet inte skall medges extra avdrag enligt anvisningarna om extra avdrag för väsentligen nedsatt skatteförmåga på grund av sjukdom m m. I de fall barns sjukdomskostnader beaktas bör avdraget bestämmas med utgångspunkt i föräldrarnas och barnets gemensamma inkomst- och förmögenhetsförhållanden.

4.3 Vissa inte skattepliktiga inkomster

Har folkpensionär uppburit inkomst som genom särskilt skatteavtal är undantagen från beskattning här i landet och som annars skulle ha utgjort skattepliktig inkomst (t ex Social Security, utbetalning enligt artikel 18 punkt 3 i dubbelbeskattningsavtalet mellan Sverige och Finland), skall avdraget bestämmas som om sådan inkomst skulle ha varit skattepliktig. Pensionsförsäkring som är tecknad i utländsk försäkringsrörelse och som därigenom är undantagen från beskattning här skall även beaktas vid avdragsberäkningen.

Livränta som inte är skattepliktig eller skattepliktig endast till viss del skall vid avdragsberäkningen tas upp med hela beloppet. Skattefri ersättning på grund av fri gruppsjukförsäkring (AGS) som fastställts i kollektivavtal mellan arbetsmarknadens huvudorganisationer skall också tas upp med hela beloppet vid avdragsberäkningen.

4.4 Investeringsavdrag

Har folkpensionär medgetts investeringsavdrag vid årets taxering, bör avdraget beräknas på den statligt taxerade inkomsten med tillägg för medgivet investeringsavdrag.

4.5 Retroaktiv ersättning

Har folkpensionär under beskattningsåret erhållit ersättning som avser tidigare år (s k retroaktiv ersättning), bör detta särskilt beaktas vid avdragsberäkningen.

Vid avdragsberäkningen skall den del av ersättningen, som belöper på tidigare år, frånräknas den taxerade inkomsten. Det framräknade beloppet skall sedan ligga till grund för tabellavdraget.

Det belopp som skall frånräknas får dock inte överstiga 15 000 kr.

4.6 Sjöinkomst

Har folkpensionär under beskattningsåret uppburit sjöinkomst, bör sådan inkomst läggas till den statligt taxerade inkomsten vid avdragsberäkningen. Vidare bör avdraget minskas om folkpensionär på grund av jämkning vid beräkning av sjömansskatt fått avdrag för nedsatt skatteförmåga. Avdraget bör minskas med det belopp varmed jämkning medgetts.

4.7 Låg beskattningsbar inkomst

RSFS 1981:60
RSV Dt 1981:26

Skulle vid en strikt bedömning den beskattningsbara inkomsten bli låg, 7 600—8 100 kr vid den statliga taxeringen resp 1 600—2 100 kr vid den kommunala taxeringen, bör det extra avdraget ökas med något 100-tal kronor så att varken statlig eller kommunal inkomstskatt påförs. Den särskilda skattereduktionen, 560 kr, tar bort skatten på

7 900 kr resp	1 900 kr	vid en kommunal utdebitering på	25 kr
7 800 » »	1 800 » »	» »	» » 26 »
7 800 » »	1 800 » »	» »	» » 27 »
7 700 » »	1 700 » »	» »	» » 28 »
7 700 » »	1 700 » »	» »	» » 29 »
7 600 » »	1 600 » »	» »	» » 30 »
7 600 » »	1 600 » »	» »	» » 31 »
7 500 » »	1 500 » »	» »	» » 32 »
7 500 » »	1 500 » »	» »	» » 33 »
7 400 » »	1 400 » »	» »	» » 34 »

4.8 Förmögenhet

Folkpensionärs skattepliktiga förmögenhet skall beaktas vid beräkningen av avdrag för nedsatt skatteförmåga, därvid bör bortses från hemmavarande barns, under 18 år, förmögenhet.

Förmögenhet, som vid årets utgång inte överstiger 90 000 kr, påverkar inte avdragets storlek. Förmögenhet som överstiger 90 000 kr bör däremot i regel medföra minskning av avdraget. Överstiger förmögenheten 90 000 kr men inte 150 000 kr, bör avdraget minskas på sätt som framgår av nedanstående tabell. Överstiger förmögenheten 150 000 kr, skall inte avdrag för nedsatt skatteförmåga medges.

Dessa gränser och nedanstående tabell bör i fråga om makar tillämpas med hänsyn till deras sammanlagda skattepliktiga förmögenhet. Den procentsats som anges i tabellen skall minska vardera makens extra avdrag. Minskningen skall göras på det totala extra avdraget, dvs även till den del avdraget avser t ex sjukdomskostnader. Om inkomsten understiger den inkomst som motsvarar det högsta avdraget, 19 300 kr resp 22 300 kr bör minskningen ändå göras på det högsta avdraget, 13 300 kr resp 16 300 kr. Det framräknade avdraget bör avrundas till närmast högre hundratal kr.

Exempel En ensamstående folkpensionär har en förmögenhet på 115 000 kr och en taxerad inkomst på 20 500 kr. Tabell 2 skall användas. Det extra avdraget skall med hänsyn till förmögenheten minskas med 40 procent. Den skattskyldige skall således tillgodoföras 60 procent av avdraget.

Taxerad inkomst	20 500 kr
Kommunalt grundavdrag	—6 000 ”
	<u>14 500 kr</u>
60 % av 16 300 kr = 9 780	
avrundat till 9 800 kr	<u>—9 800 kr</u>

RSFS 1981:60
RSV Dt 1981:26

Till kommunal inkomstskatt
beskattningsbar inkomst 4 700 kr
Till statlig inkomstskatt
beskattningsbar inkomst + 6 000 kr = 10 700 kr
Skattepliktig förmögenhet avrundas nedåt till närmaste 100-tal kr.

<i>Förmögenhet, kr</i>	<i>Avdraget bör minskas med %</i>
90 100— 97 000	10
97 100— 104 000	20
104 100— 111 000	30
111 100— 118 000	40
118 100— 125 000	50
125 100— 132 000	60
132 100— 138 000	70
138 100— 144 000	80
144 100— 150 000	90

Reduktion av avdraget för nedsatt skatteförmåga bör vid innehav av förmögenhet tillämpas inte bara i fråga om folkpensionärer utan även andra skattskyldiga, som medges avdrag för nedsatt skatteförmåga.

4.8.1 Värdet av fastighet

Värdet av en- eller tvåfamiljsfastighet, (24 § 2 mom KL) bör beräknas på särskilt sätt. Samma gäller i fråga om jordbruksfastighet som i huvudsak används för bostadsändamål. Det särskilda beräkningssättet gäller inte bostadsrätter. Värderingen sker på följande sätt. Som tillgång tas upp 1/10 av skillnaden mellan fastighetens taxeringsvärde — i fråga om tomträttsfastighet fastighetens byggnadsvärde — och lånat i fastigheten nedlagt kapital, i den mån skillnaden inte överstiger 250 000 kr. Är skillnaden större än 250 000 kr beräknas fastighetens värde till 25 000 kr jämte den del av skillnaden mellan taxeringsvärde och skuld som överstiger 250 000 kr. Hänsyn har därmed tagits till skulden på fastigheten.

Något ytterligare avdrag för fastighetsskulden skall alltså inte göras vid avdragsberäkningen. Överstiger däremot skulderna fastighetens taxeringsvärde skall skillnadsbeloppet (underskottet) dras från övrig förmögenhet.

Har en folkpensionär ensam eller tillsammans med sin make flera fastigheter, tillämpas denna värdering endast på *en* fastighet. Värderingen bör i första hand tillämpas på den fastighet på vilken den skattskyldige är stadigvarande bosatt.

Exempel Makar, vilka båda är folkpensionärer, äger bankmedel till ett belopp av 64 000 kr samt en egnahemsfastighet taxerad till 300 000 kr och belånad till 30 000 kr.

Förmögenheten beräknas till

Bankmedel: 64 000	64 000 kr
Fastighet: 300 000 \cdot 0,30 =	
270 000	
25 000 + 20 000	45 000 "
	<hr/>
	109 000 kr

Enligt reduceringstabellen skall det avdrag, som skulle ha medgetts om förmögenhet inte funnits, minskas med 30 procent för vardera maken.

Ingår i förmögenheten jordbruksfastighet som i huvudsak används för bostadsändamål blir såväl de särskilda reglerna vid beräkning av förmögenhet i inkomstlaget jordbruksfastighet (punkt 2 anvisningarna till 3 och 4 §§ lagen om statlig förmögenhetsskatt) som de särskilda beräkningsgrunderna tillämpliga. Därvid skall den regel som ger det mest förmånliga resultatet för den skattskyldige användas.

Exempel

Förutsättningar:

Jordbruksfastighet	300 000 kr
varav värde av bostadsbyggnad och tomtmarksvärde	120 000 "
	60 000 "
Värde av övriga tillgångar i jordbruket	20 000 kr
Inteckningsskuld	80 000 "
Övriga privata tillgångar	70 000 "
1. Värdering enligt punkt 2 anvisningarna till 3 och 4 §§ lagen om statlig förmögenhetsskatt (SIL).	
Jordbruksfastighet (bostadsbyggnad och tomtmark)	180 000 kr
På bostadsbyggnaden och tomtmarken belöpande skuld	
$\frac{180\,000 \times 80\,000}{320\,000} =$	$\frac{-45\,000}{135\,000}$ kr
Jordbruket i övrigt	
$300\,000 - 180\,000 = 120\,000 + 20\,000$	140 000 kr
På jordbruket i övrigt belöpande skuld	
$\frac{140\,000 \times 80\,000}{320\,000} =$	$\frac{-35\,000}{105\,000}$ kr
30 % därav	31 500 kr
	135 000 kr
	31 500 "
	<u>+ 70 000 "</u>
Skattepliktig förmögenhet	236 500 kr
2. Lägsta värde enligt RSVs föreskrifter m m om avdrag för nedsatt skatteförmåga för folkpensionärer	
Taxeringsvärde jordbruksfastighet	300 000 kr
Skulder	<u>-80 000 "</u>
	220 000 kr
Värde	22 000 kr
Övrigt i jordbruket	20 000 "
Övriga privata tillgångar	<u>+ 70 000 "</u>
	112 000 kr

RSFS 1981:60
RSV Dt 1981:26

Värdet av förmögenheten beräknat enligt de särskilda beräkningsgrunderna är i detta exempel lägre än skattepliktig förmögenhet enligt SIL. Förmögenheten får därför tas upp till 112 000 kr vid beräkning av det extra avdraget.

4.8.2 Ej skattepliktig förmögenhet

Om skattskyldig haft förmögenhet som genom särskilt skatteavtal är undantagen från beskattning här i landet och som annars skulle ha utgjort skattepliktig förmögenhet skall avdraget bestämmas som om sådan förmögenhet ingått i den skattepliktiga förmögenheten.

Dessa föreskrifter m m tillämpas fr o m 1982 års taxering.

Bilaga

Tabell 1 (Gift folkpensionär vars make också är folkpensionär)

Statligt taxerad inkomst, kr	Extra avdrag, kr	Statligt taxerad inkomst, kr	Extra avdrag, kr
19 300 ¹ – 19 540	13 300	27 800 – 28 040	9 900
19 550 – 19 790	13 200	28 050 – 28 290	9 800
19 800 – 20 040	13 100	28 300 – 28 540	9 700
20 050 – 20 290	13 000	28 550 – 28 790	9 600
20 300 – 20 540	12 900	28 800 – 29 040	9 500
20 550 – 20 790	12 800	29 050 – 29 290	9 400
20 800 – 21 040	12 700	29 300 – 29 540	9 300
21 050 – 21 290	12 600	29 550 – 29 790	9 200
21 300 – 21 540	12 500	29 800 – 30 040	9 100
21 550 – 21 790	12 400	30 050 – 30 290	9 000
21 800 – 22 040	12 300	30 300 – 30 540	8 900
22 050 – 22 290	12 200	30 550 – 30 790	8 800
22 300 – 22 540	12 100	30 800 – 31 040	8 700
22 550 – 22 790	12 000	31 050 – 31 290	8 600
22 800 – 23 040	11 900	31 300 – 31 540	8 500
23 050 – 23 290	11 800	31 550 – 31 790	8 400
23 300 – 23 540	11 700	31 800 – 32 040	8 300
23 550 – 23 790	11 600	32 050 – 32 290	8 200
23 800 – 24 040	11 500	32 300 – 32 540	8 100
24 050 – 24 290	11 400	32 550 – 32 790	8 000
24 300 – 24 540	11 300	32 800 – 33 040	7 900
24 550 – 24 790	11 200	33 050 – 33 290	7 800
24 800 – 25 040	11 100	33 300 – 33 540	7 700
25 050 – 25 290	11 000	33 550 – 33 790	7 600
25 300 – 25 540	10 900	33 800 – 34 040	7 500
25 550 – 25 790	10 800	34 050 – 34 290	7 400
25 800 – 26 040	10 700	34 300 – 34 540	7 300
26 050 – 26 290	10 600	34 550 – 34 790	7 200
26 300 – 26 540	10 500	34 800 – 35 040	7 100
26 550 – 26 790	10 400	35 050 – 35 290	7 000
26 800 – 27 040	10 300	35 300 – 35 540	6 900
27 050 – 27 290	10 200	35 550 – 35 790	6 800
27 300 – 27 540	10 100	35 800 – 36 040	6 700
27 550 – 27 790	10 000	36 050 – 36 290	6 600

¹ Om den taxerade inkomsten understiger detta belopp beräknas avdraget till belopp som motsvarar skillnaden mellan den taxerade inkomsten och 6 000 kr.

RSFS 1981:60
RSV Dt 1981:26

Statligt taxerad inkomst, kr	Extra avdrag, kr	Statligt taxerad inkomst, kr	Extra avdrag, kr
36 300 — 36 540	6 500	44 550 — 44 790	3 200
36 550 — 36 790	6 400	44 800 — 45 040	3 100
36 800 — 37 040	6 300	45 050 — 45 290	3 000
37 050 — 37 290	6 200	45 300 — 45 540	2 900
37 300 — 37 540	6 100	45 550 — 45 790	2 800
37 550 — 37 790	6 000	45 800 — 46 040	2 700
37 800 — 38 040	5 900	46 050 — 46 290	2 600
38 050 — 38 290	5 800	46 300 — 46 540	2 500
38 300 — 38 540	5 700	46 550 — 46 790	2 400
38 550 — 38 790	5 600	46 800 — 47 040	2 300
38 800 — 39 040	5 500	47 050 — 47 290	2 200
39 050 — 39 290	5 400	47 300 — 47 540	2 100
39 300 — 39 540	5 300	47 550 — 47 790	2 000
39 550 — 39 790	5 200	47 800 — 48 040	1 900
39 800 — 40 040	5 100	48 050 — 48 290	1 800
40 050 — 40 290	5 000	48 300 — 48 540	1 700
40 300 — 40 540	4 900	48 550 — 48 790	1 600
40 550 — 40 790	4 800	48 800 — 49 040	1 500
40 800 — 41 040	4 700	49 050 — 49 290	1 400
41 050 — 41 290	4 600	49 300 — 49 540	1 300
41 300 — 41 540	4 500	49 550 — 49 790	1 200
41 550 — 41 790	4 400	49 800 — 50 040	1 100
41 800 — 42 040	4 300	50 050 — 50 290	1 000
42 050 — 42 290	4 200	50 300 — 50 540	900
42 300 — 42 540	4 100	50 550 — 50 790	800
42 550 — 42 790	4 000	50 800 — 51 040	700
42 800 — 43 040	3 900	51 050 — 51 290	600
43 050 — 43 290	3 800	51 300 — 51 540	500
43 300 — 43 540	3 700	51 550 — 51 790	400
43 550 — 43 790	3 600	51 800 — 52 040	300
43 800 — 44 040	3 500	52 050 — 52 290	200
44 050 — 44 290	3 400	52 300 — 52 540	100
44 300 — 44 540	3 300	52 550 —	0

Tabell 2 (Folkpensionär som under hela året eller viss del av året fått folkpension med belopp för ensamstående folkpensionär)

Bilaga

Statligt taxerad inkomst, kr	Extra avdrag, kr	Statligt taxerad inkomst, kr	Extra avdrag, kr
22 300 ¹ — 22 540	16 300	25 800 — 26 040	14 900
22 550 — 22 790	16 200	26 050 — 26 290	14 800
22 800 — 23 040	16 100	26 300 — 26 540	14 700
23 050 — 23 290	16 000	26 550 — 26 790	14 600
23 300 — 23 540	15 900	26 800 — 27 040	14 500
23 550 — 23 790	15 800	27 050 — 27 290	14 400
23 800 — 24 040	15 700	27 300 — 27 540	14 300
24 050 — 24 290	15 600	27 550 — 27 790	14 200
24 300 — 24 540	15 500	27 800 — 28 040	14 100
24 550 — 24 790	15 400	28 050 — 28 290	14 000
24 800 — 25 040	15 300	28 300 — 28 540	13 900
25 050 — 25 290	15 200	28 550 — 28 790	13 800
25 300 — 25 540	15 100	28 800 — 29 040	13 700
25 550 — 25 790	15 000	29 050 — 29 290	13 600

¹ Om den taxerade inkomsten understiger detta belopp beräknas avdraget till belopp som motsvarar skillnaden mellan den taxerade inkomsten och 6 000 kr.

RSFS 1981:60
RSV Dt 1981:26

Statligt taxerad inkomst, kr	Extra avdrag, kr	Statligt taxerad inkomst, kr	Extra avdrag, kr
29 300 –29 540	13 500	43 550 –43 790	7 800
29 550 –29 790	13 400	43 800 –44 040	7 700
29 800 –30 040	13 300	44 050 –44 290	7 600
30 050 –30 290	13 200	44 300 –44 540	7 500
30 300 –30 540	13 100	44 550 –44 790	7 400
30 550 –30 790	13 000	44 800 –45 040	7 300
30 800 –31 040	12 900	45 050 –45 290	7 200
31 050 –31 290	12 800	45 300 –45 540	7 100
31 300 –31 540	12 700	45 550 –45 790	7 000
31 550 –31 790	12 600	45 800 –46 040	6 900
31 800 –32 040	12 500	46 050 –46 290	6 800
32 050 –32 290	12 400	46 300 –46 540	6 700
32 300 –32 540	12 300	46 550 –46 790	6 600
32 550 –32 790	12 200	46 800 –47 040	6 500
32 800 –33 040	12 100	47 050 –47 290	6 400
33 050 –33 290	12 000	47 300 –47 540	6 300
33 300 –33 540	11 900	47 550 –47 790	6 200
33 550 –33 790	11 800	47 800 –48 040	6 100
33 800 –34 040	11 700	48 050 –48 290	6 000
34 050 –34 290	11 600	48 300 –48 540	5 900
34 300 –34 540	11 500	48 550 –48 790	5 800
34 550 –34 790	11 400	48 800 –49 040	5 700
34 800 –35 040	11 300	49 050 –49 290	5 600
35 050 –35 290	11 200	49 300 –49 540	5 500
35 300 –35 540	11 100	49 550 –49 790	5 400
35 550 –35 790	11 000	49 800 –50 040	5 300
35 800 –36 040	10 900	50 050 –50 290	5 200
36 050 –36 290	10 800	50 300 –50 540	5 100
36 300 –36 540	10 700	50 550 –50 790	5 000
36 550 –36 790	10 600	50 800 –51 040	4 900
36 800 –37 040	10 500	51 050 –51 290	4 800
37 050 –37 290	10 400	51 300 –51 540	4 700
37 300 –37 540	10 300	51 550 –51 790	4 600
37 550 –37 790	10 200	51 800 –52 040	4 500
37 800 –38 040	10 100	52 050 –52 290	4 400
38 050 –38 290	10 000	52 300 –52 540	4 300
38 300 –38 540	9 900	52 550 –52 790	4 200
38 550 –38 790	9 800	52 800 –53 040	4 100
38 800 –39 040	9 700	53 050 –53 290	4 000
39 050 –39 290	9 600	53 300 –53 540	3 900
39 300 –39 540	9 500	53 550 –53 790	3 800
39 550 –39 790	9 400	53 800 –54 040	3 700
39 800 –40 040	9 300	54 050 –54 290	3 600
40 050 –40 290	9 200	54 300 –54 540	3 500
40 300 –40 540	9 100	54 550 –54 790	3 400
40 550 –40 790	9 000	54 800 –55 040	3 300
40 800 –41 040	8 900	55 050 –55 290	3 200
41 050 –41 290	8 800	55 300 –55 540	3 100
41 300 –41 540	8 700	55 550 –55 790	3 000
41 550 –41 790	8 600	55 800 –56 040	2 900
41 800 –42 040	8 500	56 050 –56 290	2 800
42 050 –42 290	8 400	56 300 –56 540	2 700
42 300 –42 540	8 300	56 550 –56 790	2 600
42 550 –42 790	8 200	56 800 –57 040	2 500
42 800 –43 040	8 100	57 050 –57 290	2 400
43 050 –43 290	8 000	57 300 –57 540	2 300
43 300 –43 540	7 900	57 550 –57 790	2 200

Statligt taxerad inkomst, kr	Extra avdrag, kr	Statligt taxerad inkomst, kr	Extra avdrag, kr
57 800 – 58 040	2 100	60 550 – 60 790	1 000
58 050 – 58 290	2 000	60 800 – 61 040	900
58 300 – 58 540	1 900	61 050 – 61 290	800
58 550 – 58 790	1 800	61 300 – 61 540	700
58 800 – 59 040	1 700	61 550 – 61 790	600
59 050 – 59 290	1 600	61 800 – 62 040	500
59 300 – 59 540	1 500	62 050 – 62 290	400
59 550 – 59 790	1 400	62 300 – 62 540	300
59 800 – 60 040	1 300	62 550 – 62 790	200
60 050 – 60 290	1 200	62 800 – 63 040	100
60 300 – 60 540	1 100	63 050 –	0

RSFS 1981:60
RSV Dt 1981:26

Riksskatteverkets anvisningar om avdrag för väsentligen nedsatt skatteförmåga på grund av sjukdom m m;¹

RSV Dt
1981:27

RSFS 1981:61

utfärdade den 26 november 1981.

1 Inledning

Om en persons skatteförmåga varit väsentligen nedsatt kan den taxerade inkomsten minskas med ett s k extra avdrag. Förutsättningen är att skatteförmågan varit väsentligen nedsatt till följd av t ex långvarig sjukdom, olyckshändelse, ålderdom eller underhållsskyldighet. Avdraget skall bestämmas efter omständigheterna i det enskilda fallet och får inte överstiga 10 000 kr (50 § 2 mom andra stycket KL).

Avdrag för väsentligen nedsatt skatteförmåga kan även medges om den skattskyldiges inkomst, efter avdrag för skatt, understigit vad han kan anses ha behövt till underhåll för sig och sin familj (existensminimum). För rätt till avdrag krävs att skatteförmågan varit nedsatt till följd av bl a nedsatt arbetsförmåga, långvarig oförvållad arbetslöshet eller stor försörjningsbörda (50 § 2 mom tredje stycket KL).

Avdrag för väsentligen nedsatt skatteförmåga i existensminimifallen bör bestämmas med ledning av RSVs anvisningar om normalbelopp för existensminimum. (RSFS 1980:74, RSV Du 1980:26 samt RSFS 1980:64, RSV Du 1980:21).

För den som under beskattningsåret uppburit folkpension gäller särskilda bestämmelser om extra avdrag (50 § 2 mom fjärde stycket KL). Avdraget bör i dessa fall bestämmas med ledning av RSVs föreskrifter m m om avdrag för nedsatt skatteförmåga för folkpensionärer. (RSFS 1980:60, RSV Dt 1980:26).

RSV har meddelat följande anvisningar till ledning för taxeringsmyndigheterna vid beräkning av extra avdrag för väsentligen nedsatt skatteförmåga på grund av sjukdom m m.

2 Grunderna för extra avdrag p g a sjukdom m m

En huvudprincip när det gäller inkomstbeskattningen är att skatt skall utgå efter förmåga. Till grund för beräkningen av en persons skatteförmåga ligger hans inkomst av olika förvärvsverksamheter. Avdrag med-

¹Jfr RSFS 1980:49 RSV Dt 1980:19

RSFS 1981:61
RSV Dt 1981:27

ges i princip inte för personliga levnadskostnader. Bestämmelserna i 50 § 2 mom KL om avdrag på grund av nedsatt skatteförmåga är i viss mån att se som en korrigeringsåtgärd då dessa beräkningar inte går att förena med kravet på en beskattning efter förmåga.

Skatteförmågan skall enligt lagtexten vara väsentligen nedsatt. Detta innebär att avdrag bör medges endast om den skattskyldige haft stora merkostnader för sjukdom m m som medfört att den ekonomiska situationen, dvs skatteförmågan, avsevärt avvikit från vad som annars skulle ha varit förhållandet. Avdrag kan därför inte medges endast för att inkomsten varit låg.

Att skatteförmågan skall bestämmas med utgångspunkt i den skattskyldiges ekonomiska förhållanden innebär bl a att hänsyn skall tas till både inkomst och förmögenhet, såväl skattepliktig som inte skattepliktig. För makar och andra sambeskattade personer sker bedömningen med hänsyn till deras gemensamma inkomst och förmögenhet.

Hänsyn skall vidare tas till om en persons nödvändiga kostnader för livsuppehållet m m på grund av nedsatta fysiska eller psykiska funktioner betydligt överstiger vad som annars är normalt. Det kan till exempel vara fråga om merutgifter på grund av att hjälp måste anlitas för den dagliga livsföringen, exempelvis för skötsel av hemmet under en längre tid eller att det finns behov av särskild tillsyn. Stora utgifter kan också föräntas av kostnader för speciell föda, medicinering, salvor, omläggning av bandage, särskild bostadsutrustning eller extra slitage av kläder, resor m m.

2.1 Olika slag av sjukdomar, handikapp m m

Den personkrets som omfattas av dessa anvisningar torde företrädesvis vara handikappade och personer med kroniska sjukdomar. Av gjorda undersökningar kan konstateras att för vissa grupper föreligger normalt merutgifter för sjukdom. Som *exempel* kan nämnas följande grupper av handikapp eller kroniska sjukdomar. Allergi, blödarsjuka, cerebral pares, celiaki, cystisk fibros, dermatitis herpetiformis, diabetes, dövhet (hörselskada), epilepsi, hjärt- och kärlsjukdomar, ileo- och colostomiopererade, lungsjukdomar, njursjukdomar, psoriasis, psykiska sjukdomar (utvecklingsstörning), reumatism, andra rörelsehinder (p g a MS, polio m m) och synskador.

Merutgifternas storlek går oftast inte att schablonmässigt ange. Detta beror på att utgifterna varierar såväl mellan som inom olika sjukdomsgrupper. Avdragsrätten blir alltså beroende av en bedömning i varje enskilt fall.

2.2 Sjukdomskostnader

Vid bedömningen av avdragsrätten bör beaktas samtliga utgifter som den skattskyldige haft p g a sjukdom. Utgifter för läkemedel, hjälpmedel, resor, kostnader för ledarhund etc medräknas endast till den del de inte ersätts av försäkringskassa eller på annat sätt, dvs endast nettokostnaden får beaktas.

Om den skattskyldige haft utgifter för sjukdom m m som inte till någon del ersätts av försäkringskassa eller annan myndighet bör fordras att det kan göras sannolikt att utgifterna varit nödvändiga. Detta kan ske

genom intyg från läkare, kurator, socialassistent eller annan som är insatt i förhållandena.

Vårdgivare som uppbär vårdbidrag enligt 9 kap lagen (1962:381) om allmän försäkring kan regelmässigt anses ha betydande merutgifter.

Avdrag bör endast medges om utgifterna överstiger vad som kan betraktas som normala utgifter för läkarvård, medicin o d. Utgifter som understiger 300 kr per år bör därför inte beaktas i detta sammanhang.

2.3 Inkomster, ersättningar m m

Det extra avdragets storlek bör vid tillämpning av nedanstående avdrags- tabeller i första hand bedömas med utgångspunkt i dels den skattskyldiges till statlig inkomstskatt taxerade inkomst, dels det sammanlagda beloppet av merutgifter till följd av sjukdomen.

Den taxerade inkomsten kan frångås i vissa fall. Har den skattskyldige uppburit inte skattepliktiga ersättningar (t ex socialhjälp, kommunalt bostadstillägg, livränta eller näringshjälp) skall avdraget bestämmas som om dessa ersättningar utgjort skattepliktig inkomst. Detsamma gäller sådan inkomst som genom särskilt avtal är undantagen från beskattning här i landet (t ex Social Security). Däremot skall ersättningar som utgått för att direkt täcka vissa kostnader (t ex bidrag för ombyggnad av bostad) inte medräknas såsom inkomst. Häremot svarande utgifter skall inte heller beaktas. Allmänt barnbidrag anses inte som inkomst i detta sammanhang.

Om den taxerade inkomsten minskats genom avdrag, som inte utgör omkostnadsavdrag i egentlig mening (t ex frivilligt periodiskt understöd, pensionsförsäkring eller särskilt investeringsavdrag) bör ett motsvarande belopp tilläggas den taxerade inkomsten. Vidare bör den taxerade inkomsten frångås om den skattskyldige åtnjutit underskottsavdrag med inte obetydligt belopp och underskottet till huvudsaklig del får anses tillfälligt. Så kan vara fallet vid stora reparations- och underhållskostnader på jordbruksfastighet eller annan fastighet under något eller några år. Stora investeringskostnader i samband med start av t ex rörelse bör också föranleda jämkning.

3 Utredning om sjukdomskostnader m m

Som förut nämnts fordras i allmänhet att den skattskyldige kan göra sannolikt att han haft merutgifter för sjukdom. I fråga om gifta bör, om inte annat yrkas, avdraget beräknas på makarnas sammanlagda sjukdomskostnader och tillgodoföras den make som har den högsta inkomsten.

Som merutgift får i detta sammanhang även medräknas utgifter för sjukdomskostnader för omyndigt hemmavarande barn. Sådana utgifter för myndigt hemmavarande barn får beaktas i den mån barnet inte uppbär folkpension eller liknande ersättning. Avdraget bör bestämmas med utgångspunkt i föräldrarnas och barnets gemensamma inkomst- och förmögenhetsförhållanden. Med barn avses i detta sammanhang inte sådant fosterbarn, för vilket särskild ersättning betalats ut från kommun eller annan myndighet.

3.1 Merutgifter p g a specialkost (diabetiker m fl)

Vissa personer är p g a sin sjukdom i behov av särskild kost. Detta medför att de får ökade utgifter för inköp av den särskilda kosten. Detta gäller exempelvis för den som är i behov av diabeteskost, proteinreducerad, laktosfri och glutenfri kost eller fettreducerad kost (tunntarmsopererad person). I sådana fall kan storleken av merutgifterna sällan anges.

Om den skattskyldige inte kan göra sannolikt hur stora utgifterna varit för särskild kosthållning bör vid tillämpning av nedanstående avdrags- tabeller merutgifterna normalt anges uppgå till

2 400 kr för diabetiker

500 kr för person som behöver proteinreducerad kost

1 400 kr för person som behöver laktosfri kost

2 200 kr för person som behöver glutenfri kost

4 800 kr för person som behöver fettreducerad kost.

Har handikappersättning eller annan skattefri ersättning betalats ut för att täcka merutgifterna för den särskilda kosthållningen får avdrag inte medges för dessa kostnader.

4 Beräkning av avdragets storlek

Följande tabeller kan tjäna till ledning vid beräkning av storleken av det extra avdraget till följd av merutgifter för sjukdom. För att undvika alltför stora tröskeeffekter bör vid tillämpning av dessa normer en viss jämkning ske för de fall inkomsten ligger i anslutning till nedanstående inkomstgränser.

4.1 Tabeller för beräkning av normalavdrag

Ensamstående skattskyldig

Om den taxerade inkomsten efter ev justering uppgår till	Extra avdrag medges normalt med belopp motsvarande
högst 35 000 kr	2 ggr beräknade merutgifter beräknade utgifter
mer än 35 000 kr men högst 45 000 kr	
mer än 45 000 kr men högst 50 000 kr	hälften av beräknade merutgifter
över 50 000 kr	hälften av den del av beräknade merutgifter som överstiger 1/20 av inkomsten

Gift skattskyldig

Om makarnas sammanlagda taxerade inkomster efter ev justering uppgår till	Extra avdrag medges normalt med belopp motsvarande
högst 60 000 kr	2 ggr beräknade merutgifter beräknade merutgifter
mer än 60 000 kr men högst 70 000 kr	
mer än 70 000 kr men högst 80 000 kr	hälften av beräknade merutgifter

över 80 000 kr

hälften av den del av beräknade mer-
utgifter som överstiger 1/20 av in-
komsten

RSFS 1981:61
RSV Dt 1981:27

Som gifta räknas också sammanboende, som tidigare varit gifta med varandra, samt sammanboende, som har eller har haft gemensamt barn.

Om den skattskyldige haft hemmavarande barn under 16 år bör ovan angivna *inkomstgränser* i resp tabell ökas med 6 000 kr för varje sådant barn. När avdrag medges för merutgifter som överstiger 1/20 av inkomsten får avdraget beräknas efter inkomsten minskad med 6 000 kr för varje barn.

Förmögenhet bör beaktas i överensstämmelse med vad som sägs i RSVs föreskrifter m m om avdrag för nedsatt skatteförmåga för folkpensionärer. (RSFS 1981:60, RSV Dt 1981:26.)

5 Exempel

1) En gift diabetiker med synskador har en till statlig inkomstskatt taxerad inkomst på 70 000 kr. Makens taxerade inkomst uppgår till 11 000 kr. Makarna har två minderåriga hemmavarande barn. Makarna har under året uppburit 5 000 kr i bostadstillägg samt livränta med 3 000 kr. Makarnas sammanlagda inkomster uppgår således till 89 000 kr. Merutgifterna för speciell kosthållning bör, om inte annat kan visas, enligt anvisningarna uppskattas till 2 400 kr. Övriga merutgifter uppgår till 2 500 kr. I detta fall bör, sedan hänsyn tagits till antalet barn, det extra avdraget enligt tabellen bestämmas till ett belopp motsvarande hälften av merutgifterna, dvs 2 500 kr.

2) Makar, vars sammanlagda taxerade inkomster uppgår till 90 000 kr, har under året haft merutgifter för sjukdom för ett hemmavarande handikappat barn på sammanlagt 10 000 kr. Makarna, som inte har några fler hemmavarande barn, har inte uppburit annan ersättning under året. Deras förmögenhet uppgår till 128 000 kr. Enligt ovanstående tabell bör avdraget beräknas på följande sätt:

$$1/2 (10\,000 \cdot 1/20 \times 84\,000) = 2\,900 \text{ kr.}$$

Detta belopp bör dock med hänsyn till förmögensinnehavet reduceras med 60 %, dvs med 1 740 kr. Avdraget bör således bestämmas till 1 200 kr.

Dessa anvisningar tillämpas fr o m 1982 års taxering

**RSV Dt
1981:28**

RSFS 1981:63

**Riksskatteverkets anvisningar m m
om normalavdrag vid beskattning avseende ersättning
för vård i enskilt familjehem;¹**

utfärdade den 5 november 1981.

Riksskatteverket har vid sammanträde den 5 november 1981 med stöd av 3 § instruktionen (1970:752) för riksskatteverket beslutat meddela följande anvisningar m m om normalavdrag vid beskattning avseende ersättning för vård i enskilt familjehem.

1 Allmänt

Kostnadsersättning, som stat och kommun lämnar för vård av person i enskilt familjehem, är inte skattepliktig intäkt — 32 § 3 mom kommunalskattelagen (KL). Avdrag medges inte för kostnader, som kostnadsersättningen är avsedd att täcka, även om kostnaden i något fall skulle överstiga ersättningen.

Av förarbetena till denna lagstiftning framgår att en förutsättning för skattefriheten är att kostnadsersättningen grundar sig på centralt fastställda rekommendationer.

Landstingsförbundet har lämnat särskilda rekommendationer för ersättning för vård av psykiskt utvecklingsstörda, rörelsehindrade och hörselskadade.

För sk kontrollerad familjevård finns f n inga särskilda rekommendationer.

I avvaktan på att de utbetalande myndigheterna följer centralt utfärdade rekommendationer om ersättning för vård i enskilt familjehem och tillämpar ett system med fördelning av ersättningen på en arvodesdel och en omkostnadsdel har RSV beslutat meddela anvisningar enligt punkterna 2—4.

2 Vård av psykiskt utvecklingsstörda, rörelsehindrade och hörselskadade, som vistats i annat enskilt hem än det egna

Enligt uppgift från landstingsförbundet är det endast ett fåtal landsting som ännu inte tillämpar förbundets rekommendationer om normer för ersättning till enskilda familjehem.

Rekommendationerna innebär bl a att ersättning lämnas till vårdgivare i form av en omkostnads- och en arvodesdel.

Kostnadsersättningen är inte skattepliktig intäkt. Arvodesdelen däremot är skattepliktig.

I de fall ersättningen inte alls eller endast i vissa delar grundar sig på landstingsförbundets rekommendationer, är denna i sin helhet skattepliktig.

Särskild kostnadsersättning för exempelvis läkarvård, tandläkarvård och resor i samband därmed, fickpengar eller för särskild utrustning är inte skattepliktig. Avdrag för motsvarande kostnader medges inte.

Som skäligt omkostnadsavdrag (normalavdrag) har RSV fastställt ett belopp av 50 kr per dygn för person under 12 år som erhåller vård. För

¹ Jfr RSFS 1980:56 RSV Dt 1980:25

äldre personer är normalavdraget 61 kr per dygn. Är ersättningen lägre än normalavdraget bör avdrag i regel medges med belopp motsvarande ersättningen.

Föreligger särskilda omständigheter kan avdrag medges med *högre* belopp än normalavdraget. Sådana särskilda omständigheter kan anses föreligga om vården medfört onormalt stora kostnader såsom för inköp av och slitage på inventarier och utrustning i hemmet. För att avdrag skall medges med högre belopp än normalavdragen bör krävas att de för bedömningen avgörande omständigheterna anges särskilt.

3 S k kontrollerad familjevård

Ersättning för vård av psykiskt sjuka personer, s k kontrollerad familjevård, är i sin helhet skattepliktig.

För att uppnå likformighet vid bedömningen av vad som kan anses vara skäligt kostnadsavdrag har RSV fastställt normalavdraget till 61 kr per patient och dygn om vårdgivaren har högst fem patienter i sitt hushåll. Uppgår antalet patienter till fler än fem bör i regel verksamheten betraktas som rörelse. Är ersättningen lägre än normalavdraget bör avdrag medges motsvarande ersättningen.

Utöver normalavdragen medges avdrag för styrkt kostnad för vårdnadsvikarie.

Normalavdraget är avsett att täcka kostnader för mat, bostad, s k flitpengar samt del i gemensam konsumtion såsom hygienartiklar, tvättmedel, linne, porslin, tidningar, resor o d.

Föreligger särskilda omständigheter, exempelvis om vården avsett patienter som även haft fysiska eller sociala handikapp och detta medfört onormalt höga kostnader, kan avdrag medges med högre belopp än normalavdragen. För att avdrag skall medges med högre belopp än normalavdragen bör krävas att de för bedömningen avgörande omständigheterna särskilt anges.

Vid *vård i jordbrukarhem* bör ersättningen inte redovisas som inkomst i förvärvskällan jordbruksfastighet utan som inkomst av tjänst eller rörelse. Det förhållandet att viss del av bostaden disponeras av patienten utgör inte skäl för jämkning av bostadsförmånens värde på jordbruksfastigheten, då patienten får ses som hushållsmedlem. Värdet av de produkter från egendomen som förbrukats av patienten skall vårdgivaren redovisa som intäkt av jordbruksfastighet. Avdrag för kost får inte ske såsom för kost åt anställd personal.

Vad nu sagts tillämpas inte i sådana fall där jordbrukaren yrkar avdrag för lön och kost till patienten, därför att denne utfört arbete åt jordbrukaren i en omfattning, som i huvudsak motsvarar arbetsprestationer från i annan ordning anställd arbetskraft. I sådana fall skall vårdersättning redovisas som inkomst av jordbruksfastighet. Lön och kost åt patienten behandlas i beskattningshänseende på samma sätt som lön och kost till andra i jordbruket anställda.

4 Uppgiftsskyldighet

Myndigheter, som tillämpar centralt fastställda rekommendationer, skall

RSFS 1981:63
RSV Dt 1981:28

på kontrolluppgiften redovisa utbetalt arvode.

Under särskilda upplysningar på kontrolluppgiften bör anges att arvodet avser vård av handikappat barn samt att kostnadsersättning utbetalats enligt landstingsförbundets rekommendationer.

Myndigheter, som inte tillämpar eller endast delvis tillämpar centralt fastställda rekommendationer, skall redovisa den utbetalade sammanlagda ersättningen på kontrolluppgiften med undantag av särskild kostnadsersättning.

Under särskilda upplysningar på kontrolluppgiften bör anges att ersättningen avser vård av handikappat barn eller person i sk kontrollerad familjevård.

För den grupp där centrala rekommendationer finns bör det även framgå av kontrolluppgiften att dessa rekommendationer inte följts.

Dessa anvisningar tillämpas vid 1982 års taxering.

RSV Dt
1981:29

RSFS 1981:69

Riksskatteverkets föreskrifter m m om avdrag för kostnader för skyddsutrustning och arbetskläder;¹

utfärdade den 1 december 1981.

I punkt 5 av anvisningarna till 33 § kommunalskattelagen (KL) regleras avdragsrätten för kostnad för skyddsutrustning och arbetskläder. Avdragsrätten är begränsad till att avse 1979—1983 års taxeringar. Riksskatteverket (RSV) skall enligt samma lagrum i dess lydelse (1981:999) årligen fastställa förteckning över yrkesgrupper som kan anses ha inte oväsentliga kostnader utöver det normala för arbetskläder.

Avdrag medges för faktiska kostnader för skyddsutrustning och skyddskläder, som varit nödvändiga för att fullgöra arbetet. Med skyddsutrustning avses bl a hjälm, skyddsglasögon, hörselskydd och skodon med stålhatta, medan skyddskläder skall ha särskilda skyddsegenskaper mot frätande ämnen, mekaniska skador eller mot väta, värme eller kyla som i huvudsak har andra orsaker än klimatförhållandena. Denna typ av skyddsutrustning används av bl a fiskare, gruvarbetare och kylhusarbetare.

Sådana skattskyldiga som på grund av särskilt stort klädsitage haft inte oväsentliga kostnader utöver det normala för andra arbetskläder än sådana som angetts ovan, medges avdrag enligt schablon med 300 kr.

Genom bestämmelsernas placering under 33 § KL har rätten till schablonavdrag förbehållits de skattskyldiga som haft anställningsinkomst.

Bortsett från skyddskläder och skyddsutrustning, utgör kostnad för arbetskläder i princip en inte avdragsgill levnadskostnad. Den schabloniserade avdragsrätten avser dock att kompensera sådana yrkesgrupper som p g a arbetets beskaffenhet vållats kostnader för arbetskläder, vilka i inte oväsentlig mån överstiger vad som annars är att anse som normalt. De som därvid åsyftas är endast arbetstagare som regelmässigt har

¹ Jfr RSFS 1980:57 RSV Dt 1980:26

tyngre kroppsarbete med avsevärt större klädsitage än andra yrkesgrupper och som därmed också fått vidkännas påtagliga merkostnader för arbetskläder.

RSFS 1981:69
RSV Dt 1981:29

Det ankommer på RSV att genom föreskrifter ange vilka yrkesgrupper som kan anses ha haft inte oväsentliga merkostnader utöver det normala för andra arbetskläder än skyddsutrustning och skyddskläder. De arbetstagare som tillhör någon av de yrkesgrupper som står upptagna i förteckningen kan typiskt sett anses ha haft så stora klädkostnader som bör medföra avdragsrätt och de behöver därför på anmodan bara styrka att de haft klädkostnader som inte understiger det yrkade avdraget.

Bedömningen om en skattskyldig tillhör någon av yrkesgrupperna i förteckningen skall grundas på hans faktiska arbetsuppgifter under beskattningsåret. Han bör därför ange i deklARATIONEN vari dessa består. För att någon skall kunna sägas tillhöra en viss yrkesgrupp krävs vidare, att vederbörande huvudsakligen varit sysselsatt med sådana arbetsuppgifter som medlemmar av den aktuella yrkesgruppen normalt utför.

RSVs föreskrifter ► RSV fastställer att följande yrkesgrupper vid 1982 års taxering kan anses ha haft kostnader som berättigar till avdrag enligt schablon;

betongarbetare (inkl armerare)
byggnadsmålare
byggnadsträarbetare
diamantborrhare
fräsare
gasskärare
gjuteriarbetare
industrismörjare
industriugnsskötare
installationselektriker inom nybyggnation
järnbruksarbetare
maskinreparatör inom industrin
murare
plåtslagare
rörmontör
skogsarbetare
skorstensfejare
smidesarbetare
stenbrotsarbetare, stenhuggare, stensågare
stålkonstruktionsmontörer
stuvare
svarvare
svetsare

arbetare som har direktkontakt med kemikalier eller frätande ämnen.
Sådana yrkesfiskare, som avses i RSVs anvisningar RSV Dt 1981:17, bör normalt medges avdrag för skyddskläder med 300 kr. ◀

Även andra arbetstagare än de som återfinns i förteckningen kan vara berättigade till avdrag. Förutsättningen är att de på anmodan kan styrka

RSFS 1981:69
RSV Dt 1981:29

att de haft inte oväsentliga kostnader utöver det normala för arbetskläder, beroende på att kläderna på arbetets beskaffenhet utsätts för starkt slitage, kraftig nedsmutsning eller annars förbrukas osedvanligt snabbt. Sådana kostnader skall anses föreligga om de uppgår till minst 800 kr och avser utgifter för typiska arbetskläder.

Avdrag för kostnad för andra arbetskläder än skyddsutrustning och skyddskläder kan medges med högst 300 kr för helt år räknat. Om arbetstiden som avdraget avser varit väsentligt mindre än ett år bör avdraget jämkas. Jämkningsen bör ske endast om arbetstiden understigit nio månader.

En tämligen restriktiv tillämpning bör iaktas när det gäller avdragsyrkanden från skattskyldiga som hör till en yrkesgrupp vilken inte finns medtagen i ovanstående förteckning. Avdrag skall inte medges om arbetsgivaren tillhandahåller arbetskläder eller på annat sätt bestrider kostnaderna för dessa. Därför torde stats- och kommunalanställda endast undantagsvis vara berättigade till avdraget.

Åtskilliga kategorier arbetstagare faller utanför avdragsrättens omfattning. Hit hör kontorspersonal, sjukhuspersonal, butiksanställda, lagerarbetare, samt personal inom hotell- och restaurangnäringarna eller inom andra serviceyrken. Gemensamt för dessa grupper är att de arbetskläder som använts utgörs av skyddsrockar eller överdragskläder utan speciella egenskaper och att bärarens arbete inte kan sägas vara sådant att kläderna utsätts för ett onormalt slitage, som medför påtagliga merkostnader. Klädkostnaderna är alltså inte avdragsgilla. Däremot beskattas inte arbetstagarna om arbetsgivaren tillhandahåller skyddsrockar eller liknande kostnadsfritt — detta bör alltså anses vara en skattefri förmån av mindre värde.

Avdrag medges ej heller sådana anställda som genom att använda särskilda arbetskläder gör en motsvarande besparing av de privata klädkostnaderna, typ frack, smoking eller uniform i tjänsten.

Dessa föreskrifter tillämpas vid 1982 års taxering.

RSV Dt
1981:30
RSFS 1981:70

Riksskatteverkets anvisningar om beskattning av vissa naturaförmåner m m;¹

utfärdade den 26 november 1981.

Riksskatteverket har vid sammanträde den 26 november 1981 med stöd av 3 § instruktionen (1970:752) för riksskatteverket beslutat meddela följande anvisningar för beskattning av vissa naturaförmåner m m.

1 Gällande bestämmelser

1.1 Beskattningsregler

Enligt 32 § 3 mom fjärde stycket kommunalskattelagen (KL) samt på tredje stycket av anvisningarna till nämnda lagrum skall förmån av mindre värde som lämnats i annat än pengar inte tas upp som intäkt, om

¹ Jfr RSFS 1980:38 RSV Dt 1980:16

det kan antas, att förmånen inte är avsedd att utgöra direkt ersättning för utfört arbete. Vid bedömning om förmånen skall tas upp som intäkt skall hänsyn tas till det sammanlagda värdet av de förmåner av detta slag som den skattskyldige fått från samma arbetsgivare (uppdragsgivare). Vid beräkning av det sammanlagda värdet skall även beaktas förmåner från personalstiftelse, som hör till arbetsgivaren. Hänsyn skall också tas till den besparing i normala levnadskostnader, som förmånen kan ha inneburit. För att förmånen skall vara skattefria krävs vidare, att den inte kan jämföras med lön eller pension. Förmånen skall syfta till att skapa trivsel i arbetet eller också grunda sig på sedvänja inom det yrke eller den verksamhet, som det är fråga om. Har den skattskyldige möjlighet att avstå från förmånen mot ersättning i pengar, bör förmånen i regel betraktas som skattepliktiga. Motsvarande gäller om den skattskyldige genom sitt arbete kunnat disponera över egendom eller på annat sätt fått en förmån som inneburit en inte ringa inbesparing i de personliga levnadskostnaderna.

Förmån i form av obligation, aktie, presentkort eller liknande värdehandling betraktas inte som naturaförmån utan anses jämföras med kontanta medel.

Vidare bör framhållas, att det vid bedömning om skatteplikt för en viss förmån föreligger är utan betydelse om rätten till förmånen grundas på kollektivavtal eller på individuell överenskommelse med arbetsgivaren.

1.2 Regler om uppgiftsskyldighet

I KL saknas regler om beloppsgräns för beskattning av naturaförmåner. Vad gäller uppgiftsskyldigheten finns en bestämmelse i 37 § taxeringslagen (TL), som rör arbetsgivares skyldighet att lämna kontrolluppgift. Enligt undantag i 37 § 1 mom punkt 1 f) TL behöver arbetsgivare inte lämna uppgift om naturaförmåner vilkas sammanlagda värde, efter avdrag för ersättning, uppenbarligen inte överstiger 600 kr för ett helt år räknat. Denna inskränkning i uppgiftsskyldigheten gäller inte om förmånen i sin helhet skall anses som skattepliktig intäkt. (Se 2.3.)

För fåmansföretag gäller särskilda regler om uppgiftsskyldigheten. (Se 2.2.2.)

2 Anvisningar om olika slag av naturaförmåner

Bestämmelsen i 32 § 3 mom fjärde stycket KL (se 1.1) tillkom för att underlätta för stora löntagargrupper att upprätta deklaration och hade dessutom till syfte att förenkla taxeringskontrollen. De praktiska skäl som motiverade regelns tillkomst har föranlett RSV att indela naturaförmånerna i tre grupper. Grupp I utgörs av förmåner som inte bör anses skattepliktiga. Grupp II avser förmåner vilkas skatteplikt beror av värdet och grupp III förmåner som alltid bör anses skattepliktiga.

RSV lämnar nedan exempel på de vanligast förekommande förmånerna, som ingår i de olika grupperna.

2.1 Förmåner som inte bör anses som skattepliktiga (grupp I)

Till denna grupp hänförs förmåner av obetydligt ekonomiskt värde för mottagaren, så kallade trivselsförmåner. Hit räknas även vissa förmåner, vilkas värde visserligen kan vara större, men som enligt praxis inte ansetts

RSFS 1981:70
RSV Dt 1981:30

skattepliktiga och därför även i fortsättningen bör undantas från beskattning.

Exempel

fria överdrags- och skyddskläder samt fri tvätt av sådana,

förfriskningar under arbetet (kaffe o d) som inte kan anses som måltid,

sedvanliga rabatter åt anställda vid inköp av varor och tjänster, som ingår i arbetsgivarens varusortiment eller produceras av arbetsgivaren,

sedvanliga gåvor från arbetsgivare med karaktär av personalomkostnader, t ex klocka, medalj eller gåva av annat slag med huvudsakligen personligt värde, som lämnas efter längre tids anställning (se 3.2.2),

fria resor för järnvägspersonal och deras familjer,

fri lunch för lärare vid övervakning av skolmåltid,

fri kost för elev, som genomgår

lärlingsutbildning enligt förordningen (1980:533) om försöksverksamhet med gymnasial lärlingsutbildning eller

yrkesintroduktion enligt förordningen (1980:534) om försöksverksamhet med introduktionsprogram och yrkesintroduktion knutna till gymnasieskolan,

om han inte erhåller högre ersättning än som utgår enligt studiestödslagen (1973:349).

Med sedvanlig rabatt avses rabatt som lämnas på en sedvanlig nivå inom yrket eller verksamheten och som i princip är tillgänglig för hela företagets personal. En förutsättning för att rabatten i skattehänseende skall anses som sedvanlig, dvs skattefri, är att den ligger på en rimlig nivå. Vad som i det enskilda fallet skall avses med rimlig nivå går inte att avgöra generellt. Rabatterna varierar i olika branscher och från tid till annan. För att kunna godta rabatten som sedvanlig krävs därför att den inte är större än vad den anställde som kund eller personalen som grupp skulle kunna utverka på annat håll. Vid denna bedömning måste övervägas om försäljnings-, sortiments- och personalpolitiska skäl påverkar rabattens storlek. En ytterligare förutsättning för att rabatten i skattehänseende skall anses som sedvanlig är att den avser endast normala inköp av varor och tjänster för den anställdes och hans familjs egen konsumtion. Detta får särskild betydelse vid inköp av kapitalvaror. (Se 2.3.)

2.1.1 Arbetsgivarens uppgiftsskyldighet

Arbetsgivaren är inte skyldig att lämna uppgift om förmåner som tillhör grupp I. Gäller förmånen rabatt eller gåva bör observeras att sådan förmån under vissa förutsättningar är skattepliktig. (Se 2.3. och 3.2.2.) I så fall föreligger uppgiftsskyldighet för förmånen.

2.2 Förmåner vilkas skatteplikt beror av värdet (grupp II)

RSFS 1981:70
RSV Dt 1981:30

De förmåner som hänförs till denna grupp bör anses skattefria endast om deras sammanlagda värde inte överstiger 600 kr för helt år räknat. Det bör observeras, att sammanläggning sker inte bara av förmåner som erhållits från en och samma arbetsgivare utan även av förmåner från personalstiftelse, som hör till arbetsgivaren.

Med personalstiftelse avses i detta sammanhang — dvs enligt 32 § KL — inte enbart personalstiftelse som utformats enligt tryggandelagen (SFS 1967:539). En personalstiftelse (eller annan juridisk person) bör anses höra till en arbetsgivare om den tillkommit genom arbetsgivarens medverkan och dess ändamål är att tillgodose intressen för i huvudsak de anställda, förutvarande anställda eller efterlevande till dessa.

Vid beräkning av förmånernas sammanlagda värde tas inte hänsyn till förmåner som hör till grupp I eller grupp III.

Har förmån som hör till grupp II lämnats endast under del av inkomståret, t ex vid nyanställning, deltidstjänstgöring, tjänstgöring på annan ort, sjukdom m m, skall skatteplikten bedömas med hänsyn till vad värdet normalt skulle ha varit om förmånen hade lämnats under hela året. Har förmån exempelvis lämnats under halva inkomståret föreligger skatteplikt om värdet av förmånen överstiger 300 kr.

Exempel

subventionerad kost, såsom lunch till nedsatt pris,

subventionerad bostad, såsom hyresbillig tjänstebostad,

bränsle till nedsatt pris,

elektrisk ström till nedsatt pris,

beklädnad i och för tjänsten (annat än överdrags- och skyddskläder) som tillhandahålls till nedsatt pris,

subventionerad telefon i bostaden,

subventionerad semesterbostad i Sverige eller utlandet,

vara eller tjänst, som har en direkt anknytning till arbetsgivarens produktion eller verksamhet. Hit räknas ex vis fri/subventionerad dagstidning för dem som är anställda på tidningsföretag och fri/subventionerad TV-licens för anställda på Sveriges Radio AB och dess dotterbolag.

Värdet av förmån av subventionerad lunch kan i regel beräknas med utgångspunkt från det i källskattetabellerna för inkomståret angivna värdet för fri kost, ett mål om dagen, vid korttidsanställning. Detta värde anges i 1981 års tabeller till 11:60 kr. Vid 1982 års taxering bör därför förmånen av subventionerad lunch normalt beräknas till ett belopp per dag, som motsvarar skillnaden mellan 11:60 kr och det pris den anställda

RSFS 1981:70
RSV Dt 1981:30

erlagt för lunchen. Om förmånen ges i form av kuponger som gäller hos ett mycket stort antal företag får dessa värderingsregler tillämpas endast under förutsättning att det sammanlagda kupongvärdet per arbetsdag för mottagaren inte överstigit 17 kr².

2.2.1 Arbetsgivarens uppgiftsskyldighet

Naturaförmåner som tillhör grupp II skall redovisas på kontrolluppgift om det sammanlagda värdet av lämnade förmåner — efter avdrag för ersättning — överstiger 600 kr för helt år räknat. På kontrolluppgiften anges vad slag av förmån som lämnats och i förekommande fall det belopp som mottagaren erlagt för förmånen. Har förmån lämnats endast under viss tid av året, skall denna tid anges på kontrolluppgiften. Vid prövning om 600 kr-gränsen överskridits bör beaktas kravet på sammanläggning av förmåner från en och samma arbetsgivare. Vilka förmåner som skall tas med vid beräkningen samt hur värdet av förmån, som lämnats under viss tid av året, skall beräknas anges under 2.2.

2.2.2 Särskilda bestämmelser för fåmansföretag

Den begränsning i arbetsgivarens uppgiftsskyldighet, som gäller naturaförmåner med ett värde som inte överstiger 600 kr för helt år räknat gäller inte för fåmansföretag och till sådant företag hörande personalstiftelse ifråga om företagsledare eller honom närstående person eller delägare i företaget. För denna personkrets skall förmånen anges på kontrolluppgift även om beloppet understiger 600 kr. Vidare skall på kontrolluppgiften anges om den som fått förmånen är en person i nämnda personkrets.

Bestämmelserna härom återfinns i 37 § 1 mom första punkten sista stycket och 2 mom fjärde stycket TL.³

2.3 Förmåner som alltid bör anses skattepliktiga (grupp III)

Här avses förmåner som inte kan hänföras till åtgärder från arbetsgivarens sida för att skapa trivsel i arbetet eller dylikt utan som i regel måste betraktas som direkt ersättning för utfört arbete. Dessa förmåner bör därför anses skattepliktiga oavsett värdet.

Exempel

hyresfri bostad,

fri kost, ett eller flera mål om dagen,

fritt bränsle,

fri elektrisk ström,

rätt att för privat bruk nyttja bil som ställts till förfogande av arbetsgivaren,

² Jfr RSFS 1980:52 RSV Dt 1980:21

³ Jfr RSFS 1980:33 RSV Dt 1980:13

rabatt åt anställda, vilken överstiger vad som sedvanligen förekommer, se 2.1,

RSFS 1981:70
RSV Dt 1981:30

fri beklädnad i och för tjänsten (annat än överdrags- och skyddskläder),

fri telefon,

fri TV-licens,

fri dagstidning,

fri semesterbostad i Sverige eller utlandet.

Med fri förmån bör jämföras sådana fall, där den anställde visserligen betalar ersättning till arbetsgivaren för förmånen, men där ersättningen är så obetydlig i förhållande till förmånens värde, att förfarandet får anses ha tillkommit för att kringgå bestämmelsen om ovillkorlig skatteplikt för den helt fria förmånen.

Förmånen att få — fritt eller mot viss ersättning — för privat bruk använda bil som ställts till förfogande av arbetsgivaren får i regel anses ha ett värde överstigande 600 kr för helt år räknat. Skulle i undantagsfall den anställde ha använt bilen i så ringa omfattning, att förmånens värde uppenbarligen understiger 600 kr för helt år räknat, blir frågan om skatteplikt för förmånen att bedöma enligt reglerna under punkten 2.2. Med ringa omfattning avses inte det fallet, att den anställde betalar ett så högt pris för att nyttja förmånen, att förmånsvärdet efter avräkning för ersättningen understiger 600 kr. Förmånen skall i så fall alltid hänföras till grupp III.⁴

2.3.1 Arbetsgivarens uppgiftsskyldighet

De naturaförmåner, som hör till grupp III skall alltid redovisas på kontrolluppgift, oavsett vilket värde förmånen har. På kontrolluppgiften anges förmånens art. Beträffande förmån som lämnats viss tid under året, se 2.2.1.

3 Värderingsprinciper

3.1 Naturaförmåner

För värdering av naturaförmåner gäller såsom allmän regel att det skattepliktiga värdet i princip skall motsvara marknadsvärdet (ortens pris, 42 § KL), dvs vad det skulle ha kostat den skattskyldige att för pengar skaffa sig något motsvarande.

För vissa naturaförmåner har RSV i särskilda föreskrifter och anvisningar fastställt grunder för värdering, t ex för förmån av fri eller delvis fri bil⁴, förmån av fri eller subventionerad lunch⁵ och ersättningar m m i samband med idrottslig verksamhet⁶. Beträffande övriga förmåner — för vilka särskilda anvisningar för värderingen saknas — gäller således

⁴ Jfr RSFS 1981:74 RSV Dt 1981:18

⁵ RSFS 1980:52 RSV Dt 1980:21

⁶ RSFS 1980:28 RSV Dt 1980:10

RSFS 1981:70
RSV Dt 1981:30

marknadsvärdet (ortens pris) som värderingsgrund.

Är det sannolikt att förmånstagare inte skulle ha skaffat sig vad som motsvarar förmånen om han själv skulle bestrida kostnaderna, bör värderingen ske med utgångspunkt från den inbesparing i de personliga levnadskostnaderna, som förmånen anses ha inneburit för förmånstagaren.

I vad mån lägre värde än marknadsvärdet bör åsättas får bedömas med hänsyn dels till förmånens art och eventuella villkor som är förknippade med förmånen, dels till förmånstagarens inkomst- och förmögenhetsförhållanden.

En sådan värderingsmetod får inte tillämpas om förmånen kan bytas ut mot ersättning i pengar o d eller om det av omständigheterna i övrigt framgår att förmånen utgör en ersättning som kan jämföras med kontant lön. I så fall bör som skattepliktigt värde anses det belopp som kunnat erhållas i kontant ersättning, vilket som regel får anses motsvara marknadsvärdet. En sådan möjlighet till utbyte får normalt anses föreligga ifråga om gåvor och förmåner som regelbundet lämnas till anställda eller uppdragstagare inom företaget.

3.2 Gåvor

3.2.1 Allmänt om gåvor från arbetsgivare

Gåva från arbetsgivare skall i princip jämföras med ersättning för utfört arbete (remuneratorisk gåva). Sådan gåva utgör alltid skattepliktig intäkt för mottagaren och bör värderas med utgångspunkt från vad det skulle ha kostat mottagaren att skaffa sig något motsvarande för pengar (marknadsvärdet).

3.2.2 Sedvanliga gåvor av minneskaraktär

Undantagna från skatteplikt är sedvanliga gåvor av minneskaraktär från arbetsgivare. Sådana gåvor är inte i första hand avsedda som ersättning för utfört arbete, prestation o d. Med sedvanliga gåvor avses gåvor som har karaktär av personalomkostnader — t ex klocka, medalj, smycke e d efter längre tids anställning (t ex 25 års anställning) eller särskild högtidsdag (t ex 50-årsdagen). (Se 2.1.) Värdet av gåvan bör inte överstiga vad stats- eller kommunalanställda kan erhålla efter längre tids anställning.

Som sedvanlig gåva i denna mening räknas inte gåvor som utdelas till anställda i samband med företagsjubileum eller liknande. Sådana gåvor utgör därför i princip skattepliktig ersättning för mottagaren. Om värdet av gåvan är obetydligt får gåvan anses jämförbar med sådan förmån av mindre värde som alltid är undantagen från skatteplikt.

3.2.3 Gåvor av annat slag

Det har blivit allt vanligare att företag som ett led i sin personalpolitik lämnar gåvor till anställda i samband med personliga högtidsdagar eller vid flera andra tillfällen under anställningstiden — utöver ”sedvanliga gåvor”. Sådana gåvor utgör i sin helhet skattepliktig intäkt för mottaga-

ren. Det värde som skall tas upp till beskattning är gåvans marknadsvärde, dvs vad det skulle ha kostat den anställde om han själv skaffat varan eller tjänsten för pengar. Av praktiska skäl kan man i normalfallet utgå från företagets anskaffningskostnad för gåvan.

RSFS 1981:70
RSV Dt 1981:30

3.3 Vinster i form av resor eller varor

Vinster i t ex försäljningspristävlingar, där priserna består av resor eller varor, är förmåner som jämföras med ersättning för utfört arbete. Sådan förmån är därför alltid skattepliktig inkomst för mottagaren.

När det gäller vinster, som lämnas i form av resor, blir den skattemässiga bedömningen beroende av om resan är en normal semester- eller rekreationsresa eller om vinsten utgörs av en exklusiv eller dyrbarare resa.

För en normal semesterresa bör värdet av förmånen bestämmas med utgångspunkt från resans allmänna saluvärde (marknadsvärdet). Detta värde kan i regel anses motsvara företagets kostnad för resan. Den omständigheten att den skattskyldige av olika skäl inte tidigare företagit sådana resor bör inte medföra annan bedömning.

Om vinsten däremot består av en exklusiv eller dyrbarare resa måste hänsyn tas till mottagarens ekonomiska situation. Är det sannolikt att mottagaren med hänsyn till sina inkomst- och förmögenhetsförhållanden skulle kunna företa en resa av denna karaktär, skall också i detta fall marknadsvärdet vara vägledande. I annat fall bör det skattepliktiga värdet bestämmas till ett belopp som motsvarar mottagarens inbesparade levnadskostnader. Det kan därvid finnas skäl att beskatta mottagaren för ett belopp som motsvarar en normal semesterresa.

Har vinsten lämnats i form av varor kan — som ovan anges ifråga om gåvor — förmånsvärdet av praktiska skäl bestämmas till företagets anskaffningskostnad för varan.

I samband med försäljningspristävlingar och liknande förekommer bl a premieringssystem, som innebär att deltagare (försäljare m fl) erhåller poängbevis, som varierar efter uppnått resultat. Bevisen berättigar innehavaren till uttag av varor. Sådana bevis har närmast karaktären av presentkort och kan således jämföras med kontanta medel. Värdet härav är skattepliktig inkomst för mottagaren. Skatteplikten inträder, när mottagaren erhåller bevisen. Förmånens värde för mottagaren bör motsvara det erhållna bevisets marknadsvärde.

Dessa anvisningar tillämpas fr o m 1982 års taxering.

Riksskatteverkets föreskrifter m m om beräkning av avdrag för framtida utgifter för hantering av utbränt kärnbränsle o d;¹

RSV Dt
1981:31

RSFS 1981:71

utfärdade den 26 november 1981

Enligt anvisningspunkten 1.b. till 41 § kommunalskattelagen får företag som driver kärnkraftanläggning avdrag för belopp som i räkenskaperna

¹ Jfr RSFS 1980:20 RSV Dt 1980:50

avsätts för att täcka företagets framtida utgifter för hantering av utbränt kärnbränsle, radioaktivt avfall o d. Även företag som mot förskottsbetalning åtagit sig att svara för utgifter av angivet slag är berättigade till sådant avdrag.

Avdraget skall öppet redovisas i räkenskaperna. Medgivet avdrag skall återföras till beskattning nästföljande beskattningsår.

Regeringen har bemyndigat RSV att utfärda verkställighetsföreskrifter.²

RSV har vid sammanträde den 26 november 1981 beslutat meddela följande föreskrifter för beräkning av avdragsgill avsättning för framtida utgifter för hantering av utbränt kärnbränsle, radioaktivt avfall o d.

Avdraget får inte överstiga 15:50 kr per kärnkraftproducerad MWh som är intäktsredovisad under beskattningsåret eller tidigare.

Dessa föreskrifter m m tillämpas vid 1982 års taxering.

² SFS 1979:27

**RSV Dt
1981:32**

Riksskatteverkets anvisningar om avdrag för representationskostnader m m,¹

RSFS 1981:80

utfärdade den 17 december 1981.

Riksskatteverket har vid sammanträde den 17 december 1981 med stöd av 3 § instruktionen (1970:752) för riksskatteverket beslutat meddela följande anvisningar om avdrag för kostnader för representation och liknande ändamål.

1 Allmänna synpunkter

Enligt 20 § kommunalskattelagen (KL) skall vid beräkning av inkomst av viss förvärvskälla från bruttointäkten avräknas alla omkostnader för intäkternas förvärvande och bibehållande. Avdrag får enligt samma lagrum inte göras för den skattskyldiges levnadskostnader och därtill hänförliga utgifter, såsom t ex vad den skattskyldige utgett som gåva.

Av punkt 1 andra stycket anvisningarna till 20 § KL framgår att utgifter för representation och liknande ändamål är att hänföra till omkostnader i förvärvskälla endast under förutsättning att utgifterna har *omedelbart samband med verksamheten i förvärvskällan*. Därmed har i lagen markerats att avdragsrätten inte omfattar kostnader för sällskapsliv av personlig natur, personlig gästfrihet och liknande.

Som exempel på när ett omedelbart samband föreligger mellan representationen och verksamheten nämns i KL fall där fråga *uteslutande* är om att inleda eller bibehålla affärsförbindelser och liknande eller då utgifterna avser jubileum för företaget, invigning av mera betydande anläggning för verksamheten, stapelavlöpning eller jämförliga handlingar eller då utgifterna är att hänföra till personalvård.

¹ Jfr RN 1971:5.1, RSFS 1980:61 RSV Dt 1980:27 och RSFS 1981:16 RSV Dt 1981:7

Representationskostnader kan avse kostnader för mat, dryck, betjäning, hotellrum, teaterbiljetter och liknande. Det kan också i vissa fall vara fråga om sk indirekta representationskostnader i form av t ex kostnader för underhåll, löner etc avseende fastighet, inventarier m m som helt eller huvudsakligen används för representationsändamål eller liknande.

Representationen kan rikta sig antingen utåt mot den skattskyldiges affärsförbindelser och liknande (extern representation) eller också inåt mot företagets personal i form av bl a personalfester (intern representation).

Avdrag medges inte med större belopp än som kan anses skäligt i det enskilda fallet. RSV anger vissa prisramar för representationsmåltider (se 2.2.1).

Avdrag medges inte i något fall för utgifter avseende spritdrycker och vin i samband med representation och liknande ändamål. Detta gäller således även vid representation mot utländska affärsförbindelser och oavsett om representationen utövas i Sverige eller i utlandet. Serveringsavgifter som belöper på spritdrycker och vin är inte heller avdragsgilla. Beteckningarna spritdrycker och vin har i detta sammanhang samma betydelse som i lagen (1977:292) om tillverkning av drycker m m. Maltdrycker, t ex lättöl, öl och starköl, omfattas inte av avdragsförbudet.

En förutsättning för att den skattskyldige vid taxeringen skall kunna påräkna avdrag för kostnader för representation och liknande ändamål är att han fullgör den upplysningsskyldighet som föreskrivs i 25 a § taxeringslagen (TL). Upplysningsskyldigheten skall fullgöras av alla, både rörelseidkare (arbetsgivare) och anställda, som vid inkomstberäkningen gjort avdrag för representationskostnader. (Se vidare under 6.)

2 Representation i samband med affärsförhandlingar och liknande

2.1 Omedelbart samband

För att avdrag skall medges krävs att det föreligger ett omedelbart samband mellan representationen och den verksamhet som bedrivs. Kravet gäller både tidpunkten och platsen för representationen samt den eller de personer mot vilka representationen riktar sig. För att vara avdragsgill skall representationen ingå som ett naturligt led i affärsförhandlingar. Representationen skall med andra ord vara ett uttryck för sedvanlig affärsmässig gästfrihet i form av värdskap vid inledande av affärsförhandlingar, under förhandlingarna eller som en avslutning på dessa. Ofta återkommande representation mot en och samma person eller grupp av personer får anses tyda på att representationen har ett sådant inslag av personlig gästfrihet att avdrag är uteslutet.

Till affärsförhandlingar räknas, förutom förhandlingar om köp eller försäljning, även andra förhandlingar i och för verksamheten, t ex förhandlingar med konsulter och experter av olika slag samt förhandlingar angående kollektivavtal och liknande. För att bedöma avdragsrätten saknar det betydelse om förhandlingarna vid ett visst tillfälle förs med

RSFS 1981:80
RSV Dt 1981:32

företrädare för ett enda företag eller med en grupp av affärsförbindelser. Det är också betydelselöst för avdragsrätten om inledda förhandlingar resulterar i ett avtal eller om förhandlingarna blir resultatlösa.

Till affärsförhandlingar i detta sammanhang räknas inte förhandlingar med företag som är i intressegemenskap med det representerande företaget om förhandlingarna utgör ett led i företagets planeringsverksamhet e d. Till sådan verksamhet räknas bl a förhandlingar om budgetering, personalfrågor samt inköps- och försäljningspolitik. Sådan representation behandlas som intern representation (se 4.2). Är det däremot fråga uteslutande om att inleda eller bibehålla affärsförbindelser och liknande mellan företagen medges avdrag för representationskostnader såsom vid extern representation.

Lagens krav på ett omedelbart samband mellan representationen och verksamheten är inte uppfyllt i de fall där representationen utövas i samband med en skattskyldigs personliga högtidsdag. Exempelvis bör avdrag inte medges för kostnader i samband med middagsbjudning för affärsvänner i anslutning till en skattskyldigs femtioårsdag.

Kostnad, som hänför sig till andra personer än dem som har en direkt anknytning till affärsförhandlingarna, är inte avdragsgill. Om till en representationsmåltid även inbjudits anhöriga eller goda vänner till de av förhandlingarna berörda personerna, är kostnaden för dessa utomstående således inte avdragsgill, eftersom det omedelbara sambandet mellan utgiften och verksamheten saknas. (Jämför dock vad som sägs under 2.2.1 nionde stycket om representation mot företrädare för utländskt företag.)

För att avdrag skall medges krävs också att representationen utövas på en ort, där någon av de förhandlande parterna driver verksamhet, eller — om goda representationsmöjligheter saknas på båda dessa orter — på en närbelägen ort med bättre representationsmöjligheter. Om representationen av andra skäl förläggs till annan ort medges avdrag endast om parternas verksamhetsorter är belägna på betydande avstånd från varandra och det framstår som naturligt att representationen förläggs till sådan annan ort. Kostnaden för representation och liknande som förläggs till utrikes ort eller utövas i samband med resa till sådan ort, där inte någon av parterna driver verksamhet är normalt inte avdragsgill. I de fall representation utomlands huvudsakligen är föranledd av ett särskilt evenemang på den utrikes orten (t ex varumässa) får dock där uppkomna representationskostnader anses vara avdragsgilla. (Jämför dock under 2.2.1 åttonde och nionde styckena om representation mot företrädare för utländskt företag.)

2.2 Skäligt belopp

2.2.1 Prisramar

Som tidigare nämnts medges inte avdrag med större belopp än som kan anses skäligt i det enskilda fallet. Kostnaderna för representationsmåltider — bortsett från inte avdragsgilla kostnader avseende spritdrycker och vin — får anses skäliga i den mån de inte överstiger nedan angivna

prisramar. Prisramarna bör inte överskridas om inte särskilda skäl föranleder det.

a) För representation utom hemmet i form av *middag eller supé* bör avdrag medges med högst 175 kr per person.¹

b) För representation utom hemmet i form av *lunch* bör avdrag medges med högst 110 kr per person.¹

De angivna beloppen avser måltid inklusive serveringsavgift, entréavgift till restaurang och liknande kostnader. I den mån teaterbesök förekommer i anslutning till representationsmåltid bör kostnaderna för teaterbiljetterna inrymmas i prisramarna.

Prisramarna är inte avsedda att täcka kostnader för resor i anslutning till representationen, exempelvis taxiresor.

Beloppen avser pris exklusive mervärdeskatt för den som är redovisningsskyldig för mervärdeskatt. För andra skattskyldiga får beloppen ökas med kostnaden för mervärdeskatt. (Se 7.)

Respektive prisram skall tillämpas vid varje representationstillfälle för sig. En billig representation vid ett tillfälle får sålunda inte kvittas mot representation vid annat tillfälle, där kostnaden överstigit prisramen.

De ovan angivna prisramarna bör tillämpas även då representationen riktas mot företrädare för företaget i annat *nordiskt* land än Sverige.

Då representation utövas mot i utlandet bosatt representant för ett *utomnordiskt* företag kan ett rimligt överskridande av prisramarna godtas. Representationskostnader avseende anhöriga bör i detta fall behandlas på samma sätt som för de av förhandlingarna direkt berörda personerna.

I fråga om representation, som förläggs till den skattskyldiges verksamhetslokal eller hans hem och där kostnaden inte kan verifieras genom restaurangnota e d (jfr vad som sägs nedan under 6) medges avdrag med belopp, som på grundval av företedd utredning framstår som skäligt. Högre avdrag än enligt prisramarna bör inte medges i något fall.

2.2.2 Lyxbetonad representation

Avdrag medges inte för lyxbetonad representation. Hit räknas representation i form av t ex semesterresor, särskilt arrangerade jaktutflykter eller fiskeresor och specialarrangerad underhållning samt hållande av lustjakter och lantställen för representationsändamål. Även villor och andra byggnader som helt eller huvudsakligen är avsedda för representationsändamål bör räknas till denna kategori. Detta gäller dock inte för byggnader på orter där bostadsfrågan för besökande affärsförbindelser annars inte kan ordnas på ett tillfredsställande sätt.

3 Representation med i huvudsak PR-syfte

3.1 Jubileum, invigning av anläggning m m

För att en jubileumskostnad skall vara avdragsgill bör den avse en mera betydande milstolpe i företagets verksamhet som 25-, 50-, 75- och 100-årsjubileum etc. Avdrag medges i regel inte för kostnad för tidigare

¹ För kalenderåret 1981 gäller prisramarna 160 kr för middag eller supé och 100 kr för lunch.

RSFS 1981:80
RSV Dt 1981:32

jubileumsfest än 25-årsjubileum.

I samband med jubileumsfestligheter medges avdrag för kostnader som avser företagets huvudsakliga affärsförbindelser, företagets anställda med makar (eller motsvarande) samt representanter för myndigheter och massmedia.

Kostnad för representation i samband med invigning av anläggning är avdragsgill under förutsättning att det är fråga om en anläggning, som med hänsyn till företagets storlek och omfattning är att anse som mera betydande.

Förhållandena vid jubiléer, invigningar och stapelavlöpningar varierar. Även här gäller emellertid de allmänna reglerna, att avdrag varken medges med större belopp än som kan anses skäligt eller för kostnader för spritdrycker och vin. De under 2.2.1 angivna prisramarna kan härvid vara till viss ledning.

3.2 Demonstrationer och visningar

För att göra tekniska nyheter och kända för en bredare allmänhet förekommer det att företag som ett led i sin PR-verksamhet bjuder in till representanter för massmedia för demonstrationer, visningar och information samt i anslutning därtill utövar viss gästfrihet. I den mån det är fråga om förtäring av enklare slag bör avdrag för kostnaden medges.

I de fall då demonstrationen eller visningen riktar sig mot grupp av företag eller yrkesutövare, vilkas inställning till företagets produkter eller tjänster är av ekonomisk betydelse för företaget, medges avdrag med högst de belopp som anges som prisramar under 2.2.1.

4 Intern representation

4.1 Personalfester och informationsmöten

I begreppet personalvård ingår bl a personalfester och informationsmöten för anställda. Hit hör även representation gentemot de anställdas företrädare i samband med sammanträden enligt lagen (1976:580) om medbestämmande i arbetslivet (MBL). Avdragsrätt för sådana kostnader föreligger i princip oavsett omfattningen av den verksamhet som den skattskyldige bedriver och utan avseende på om representationen vänder sig till en större eller mindre krets. Det får dock inte vara fråga om sällskapsliv eller gästfrihet av personlig art.

För att hela kostnaden skall anses vara avdragsgill får representationen avse endast enkla former av traktering. Kostnaden per person bör i vart fall inte överstiga två tredjedelar av det högsta avdragsbelopp, som för bjudning av motsvarande slag medges enligt de under 2.2.1 angivna prisramarna. Inte heller i dessa sammanhang får man kvitta en billig eller utebliven representation vid ett tillfälle mot representation vid ett annat tillfälle där kostnaden överstigit prisramen. Kostnader för sprit-

drycker och vin är inte avdragsgilla. I företagets kostnader för personalfest inräknas bl a lokalhyra, kostnader för musikunderhållning, uppträdande o d samt normala resekostnader i direkt anslutning till festen.

Personalfest bör inte förekomma oftare än vad som kan anses rimligt (normalt en till två gånger per år) för att kostnaden skall vara avdragsgill. Om anställdas familjemedlemmar eller pensionerade befattningshavare inbjuds att delta i personalfest, medges avdrag även för den andel av kostnaden som belöper på dessa personer. Mera påkostade personalfester torde i allmänhet ha ett sådant drag av personlig gästfrihet att detta enligt vad ovan sagts utesluter eller reducerar avdragsrätten.

4.2 Representation mot koncernföretag m m

För de fall då representation utövas mot företrädare för företag som är i intressegemenskap med det representerande företaget och förhandlingarna utgör ett led i företagets planeringsverksamhet e d (se 2.1 tredje stycket) medges avdrag med högst ett belopp som motsvarar kostnaden för arbetsmåltid av enklare beskaffenhet. Detta gäller oavsett om representationen utövas mot företrädare för ett utländskt företag eller inte. Med företag i intressegemenskap avses moderföretag, — förening och dotterföretag enligt 1 kap 2 § aktiebolagslagen (SFS 1975:1385), 1 a § lagen om ekonomiska föreningar (SFS 1951:308) och 1 kap 1 § lagen om årsredovisning m m i vissa företag (SFS 1980:1103), eller företag under i huvudsak gemensam ledning.

4.3 Styrelsesammanträde, revision, bolagsstämma m m

Som avdragsgill representationskostnad bör inte räknas kostnad för måltider i samband med styrelsesammanträde, revision, bolagsstämma eller föreningsstämma. Kostnader för arbetsmåltid av enklare beskaffenhet i samband härmed är dock avdragsgilla.

5 Representation i form av gåvor

5.1 Inledning

Kostnad för gåva betraktas i regel som en inte avdragsgill kostnad. Undantag från denna huvudregel är gåva i form av reklam, i viss utsträckning gåva i form av representation samt gåva med karaktär av personalomkostnad.

5.2 Reklamgåvor

Med reklamgåva avses artiklar av förhållandevis obetydligt värde, som antingen har direkt anknytning till givarens sortiment eller tillverkning

RSFS 1981:80
RSV Dt 1981:32

eller utgörs av enklare presentartiklar såsom almanackor och pennknivar. För att det skall vara fråga om reklamgåva skall gåvan lämnas till ett större antal personer och sakna inslag av personlig karaktär. Gåva av detta slag är ofta försedd med det givande företags namn, firmamärke e d. Kostnad för sådan reklamgåva är avdragsgill.

5.3 Representationsgåvor

Representationsgåvan förekommer i kommersiella sammanhang och lämnas till ett företag eller representant för detta. Gåvan är avsedd att bidra till goda förbindelser mellan företagen. För att utgift avseende representationsgåva skall anses vara en avdragsgill kostnad måste det uteslutande vara fråga om att inleda eller bibehålla affärsförbindelser och liknande. Gåvan bör med andra ord ha ett omedelbart samband med verksamheten i förvärvskällan som t ex då en leverantör uppvaktar ett kundföretag med en blomsteruppsats eller bokgåva i anledning av att kundföretaget öppnar en ny filial eller firar ett jubileum. Ett sådant samband föreligger också då ett företag i stället för restaurangbesök i samband med affärsuppgörelse överlämnar en chokladkartong, en fruktkorg eller liknande.

Även beträffande representationsgåva gäller att avdrag i det enskilda fallet inte bör medges med större belopp än som kan anses skäligt. Avdrag bör inte överstiga det belopp som under 2.2.1 anges som prisram för middag. Avdrag för kostnader för gåva till utomnordiska affärsförbindelser bör dock medges efter något frikostigare grunder.

Representationsgåva till affärsförbindelser vid helger eller personliga högtidsdagar är inte en avdragsgill kostnad. Inte heller medges avdrag för kostnad avseende kransar eller blommor i samband med dödsfall. Sådana representationsgåvor får nämligen anses ha ett sådant inslag av personlig natur som utesluter avdragsrätt.

5.4 Gåvor till anställda

Vad som sägs ovan under 5.2 och 5.3 avser inte gåva till anställd. I de fall sådan gåva utgör ersättning för utfört arbete (remuneratorisk gåva) är kostnaden avdragsgill som lön för arbetsgivaren och gåvans värde skattepliktigt för mottagaren.

Kostnad för sedvanlig gåva med karaktär av personalomkostnad, är avdragsgill för arbetsgivaren och skattefri för mottagaren. För att en gåva skall tillhöra denna kategori av gåvor krävs också att den är av minneskaraktär, t ex en klocka som lämnas efter 25 års anställning eller på 50-årsdagen och julgåvor av mindre värde till samtliga anställda eller till en större grupp av dem. (Se RSV Dt 1981:30 RSV 3205 2.1.) Även kostnad för blommor eller krans vid anställds död bör vara avdragsgill.

6 Utredning och bevisning

Skattskyldig, som vid inkomstberäkningen gjort avdrag för kostnader för representation och liknande ändamål, skall vid självdeklarationen foga uppgift som visar hur kostnaderna fördelar sig på de huvudgrupper som anges i 25 a § TL. För detta ändamål används deklara-tionsblankett R 32.

För att yrkat avdrag för representationskostnader skall kunna godkännas bör den skattskyldige kunna styrka sådana kostnader, beträffande vilka kvitto brukar erhållas, samt i övrigt genom fortlöpande förda anteckningar kunna göra kostnadernas storlek sannolik. Vidare bör den skattskyldige genom anteckningar kunna bekräfta sambandet mellan de personer som deltar i representationen och den skattskyldiges förvärvs-verksamhet. Restaurangnota eller liknande verifikat bör innehålla följande uppgifter: datum för representationen, namn, titel, yrke eller funktion i företaget avseende samtliga personer mot vilka representationen utövats, det eller de företag som de företräder samt sambandet mellan representationen och den skattskyldiges verksamhet. Uppgifterna på notan skall antecknas på varaktigt sätt.

I fråga om avdrag för representation i hemmet bör motsvarande uppgifter antecknas för varje representationstillfälle.

Enligt 25 a § TL är skattskyldig, som gjort avdrag för kostnader för representation och liknande ändamål, skyldig att i deklaration särskilt redovisa kostnader för spritdrycker och vin, trots att dessa kostnader inte är avdragsgilla.

För att den skattskyldige skall kunna uppfylla sin uppgiftsskyldighet krävs att räkenskapsunderlaget innehåller uttryckliga uppgifter om i vad mån spritdrycker och vin förekommer. Av restaurangnotor och liknande verifikationer bör således framgå hur stor del av kostnaderna som avser spritdrycker och vin.

Beträffande varje slag av representation och för varje representations-tillfälle måste eventuella kostnader för spritdrycker och vin kunna sär-skiljas från representationskostnaderna i övrigt för att jämförelse med prisramar skall kunna ske.

Se även nedan under 7.

7 Mervärdeskattens behandling vid inkomsttaxeringen¹

Den som är redovisningsskyldig för mervärdeskatt skall på blankett R 32 redovisa representationskostnaderna exklusive mervärdeskatt. Detta gäller även kostnaderna för spritdrycker och vin, vilket innebär att sådana kostnader exklusive mervärdeskatt skall återföras till beskattning.

För den som *inte* är redovisningsskyldig för mervärdeskatt är mervärdeskatt på representation i regel att anse som driftkostnad och därmed avdragsgill vid inkomsttaxeringen. Detta gäller dock inte för den mervärdeskatt som belöper på representation i form av sprit och vin.

Mervärdeskatt beräknas inte på serveringsavgifter om dessa helt till-

¹ Se även RSFS 1981:18 RSV Im 1981:4

RSFS 1981:80
RSV Dt 1981:32

faller serveringspersonalen, vilket vanligen är fallet. I annat fall skall mervärdeskatt beräknas på serveringsavgiften. Vid återföringen på blankett R 32 av inte avdragsgilla kostnader för den som *inte* är redovisningskyldig för mervärdeskatt får emellertid av praktiska skäl normalt bortses från den mervärdeskatt som belöper på serveringsavgifter för sprit och vin.

Dessa anvisningar tillämpas i fråga om sådan representation o d som utövas efter utgången av kalenderåret 1981.

RSV Dt
1981:33

Innehållsförteckning och sakregister 1981;¹

RSFS
1981:81

Innehållsförteckning

- 1 Riksskatteverkets anvisningar om inkomstuppldelning mellan makar och avdrag för ersättning till barn vid beräkning av inkomst av rörelse och jordbruk m m.
- 2 Riksskatteverkets information om ändring av informationsrutinen om deklarationsblanketter m m för allmänheten.
- 3 Riksskatteverkets anvisningar om inkuransavdrag för radiohandeln.
- 4 Riksskatteverkets anvisningar om beskattningsfrågor i samband med överlåtelse av aktier i Persöner Aktiebolag till Wilh. Sonessons Aktiebolag (apportemission).
- 5 Riksskatteverkets anvisningar om beskattning av vissa inköpsrätter (Pharos AB).
- 6 Riksskatteverkets anvisningar om beskattningsfrågor i samband med överlåtelse av aktier i W Weibull AB till AB Cardo (apportemission).
- 7 Riksskatteverkets information om ingående mervärdeskatt på spritdrycker och vin samt uppgiftsskyldighetens omfattning vid inkomsttaxeringen.
- 8 Riksskatteverkets föreskrifter om normalbelopp för kalenderåret 1981 för ökade levnadskostnader vid tjänsteresa i enskild tjänst.
- 9 Riksskatteverkets anvisningar om beskattningsfrågor i samband med överlåtelse av aktier i AB Tretorns Intressenter mot aktier i Trelleborg AB.
- 10 Riksskatteverkets anvisningar om avdrag för ökade levnadskostnader vid tjänsteresa i enskild tjänst till utlandet.
- 11 Riksskatteverkets verkställighetsföreskrifter om befrielse från förseningsavgift i vissa fall.
- 12 Riksskatteverkets föreskrifter och anvisningar m m om skattetillägg och förseningsavgift vid 1981 års taxering.
- 13 Riksskatteverkets information om beskattningskonsekvenserna av depositionsleasing.

¹ Angivna siffror avser den löpande nummerbeteckningen för resp föreskrifter m m; siffran 1 avser RSV Dt 1981:1 osv.

- 14 Riksskatteverkets information med anledning av överenskommelse mellan verket och norska finans- och tulldepartementet om avräkning för norsk inkomstskatt från svensk inkomstskatt.
- 15 Riksskatteverkets anvisningar om värdering av aktier m m.
- 16 Riksskatteverkets föreskrifter m m om omräkningstal vid realisationsvinstbeskattning av fastighet.
- 17 Riksskatteverkets anvisningar om avdrag för ökade levnadskostnader för yrkesfiskare.
- 18 Riksskatteverkets föreskrifter m m om värdering av förmån av fri och delvis fri bil vid inkomst av tjänst.
- 19 Riksskatteverkets föreskrifter m m om avdrag för kostnad för resor med bil mellan bostad och arbetsplats.
- 20 Riksskatteverkets anvisningar om beskattningsfrågor i samband med överlåtelse av aktier i Nife Jungner AB till Wilh. Sonesson AB (apportemission).
- 21 Riksskatteverkets anvisningar om beskattningsfrågor i samband med överlåtelse av ett förlagsbevis på nominellt 60 kr i AB Volvo till Investment AB Argentus.
- 22 Riksskatteverkets anvisningar om beskattningsfrågor i samband med överlåtelse av aktier i Beijerinvest AB till AB Volvo (apportemission).
- 23 Riksskatteverkets föreskrifter om beräkning av produktionskostnaden för djur på jordbruksfastighet eller i renkötselrörelse.
- 24 Riksskatteverkets anvisningar för värdering av förmån av fri respektive subventionerad lunch vid inkomst av tjänst.
- 25 Riksskatteverkets anvisningar om underrättelse om avvikelser från självdeklaration m m.
- 26 Riksskatteverkets föreskrifter m m om avdrag för nedsatt skatteförmåga för folkpensionärer.
- 27 Riksskatteverkets anvisningar om avdrag för väsentligen nedsatt skatteförmåga på grund av sjukdom m m.
- 28 Riksskatteverkets anvisningar m m om normalavdrag vid beskattning avseende ersättning för vård i enskilt familjehem.
- 29 Riksskatteverkets föreskrifter om avdrag för kostnader för skyddsutrustning och arbetskläder.
- 30 Riksskatteverkets anvisningar om beskattning av vissa naturaförmåner m m.
- 31 Riksskatteverkets föreskrifter m m om beräkning av avdrag för framtida utgifter för hantering av utbränt kärnbränsle o d.
- 32 Riksskatteverkets anvisningar om avdrag för representationskostnader.
- 33 Innehållsförteckning och sakregister 1981.

RSFS 1981:81
RSV Dt 1981:33

Sakregister

Aktier	
värdering av — m m	15
beskattningsfrågor i samband med överlåtelse av — i Beijerinvest AB till AB Volvo (apportemission)	22
beskattningsfrågor i samband med överlåtelse av — i AB Treterns Intressenter mot — i Trelleborg AB	9
beskattningsfrågor i samband med överlåtelse av — i Persöner Aktiebolag till Wilh. Sonessons Aktiebolag (apportemission) .	4
beskattningsfrågor i samband med överlåtelse av — i Nife Jungner AB till Wilh. Sonesson AB (apportemission)	20
beskattningsfrågor i samband med överlåtelse av — i W Weibull AB till AB Cardo (apportemission)	6
Arbetskläder	
avdrag för kostnader för skyddsutrustning och —	29
Avräkning	
— för norsk inkomstskatt från svensk inkomstskatt	14
Avvikelse	
underrättelse om — från självdeklaration m m	25
Barn	
avdrag för ersättning till — vid beräkning av inkomst av rörelse och jordbruk m m	1
Bil	
värdering av förmån av fri och delvis fri — vid inkomst av tjänst	18
avdrag för kostnad för resor med — mellan bostad och arbetsplats	19
Blanketter	
ändring av informationsrutinen om —	2
Depositionsleasing	
beskattningskonsekvenserna av —	13
Djur	
beräkning av produktionskostnaden för — på jordbruksfastighet eller i renkötselrörelse	23
Folkpensionärer	
avdrag för nedsatt skatteförmåga för —	26
Förlagsbevis	
beskattningsfrågor i samband med överlåtelse av ett — på nominellt 60 kr i AB Volvo till Investment AB Argentus	21
Förmån	
värdering av — av fri och delvis fri bil vid inkomst av tjänst ..	18
värdering av — av fri respektive subventionerad lunch vid inkomst av tjänst	24
Förseningsavgift	
skattetillägg och — vid 1981 års taxering	12
verkställighetsföreskrifter om befrielse från — i vissa fall	11
Inkomstuppdelning	
— mellan makar och avdrag för ersättning till barn vid beräkning av inkomst av rörelse och jordbruk m m	1

Inkuransavdrag		RSFS 1981:81
— för radiohandeln	3	RSV Dt 1981:33
Inköpsrätter		
beskattning av vissa — (Pharos AB)	5	
Jordbruksfastighet		
beräkning av produktionskostnaden för djur på — eller i renskötselrörelse	23	
Kärnbränsle		
beräkning av avdrag för framtida utgifter för hantering av utbränt — o d	31	
Lunch		
värdering av förmån av fri respektive subventionerad — vid inkomst av tjänst	24	
Mervärdeskatt		
ingående — på spritdrycker och vin samt uppgiftsskyldighetens omfattning vid inkomsttaxering	7	
Naturaförmåner		
beskattning av vissa — m m	30	
Normalavdrag		
— vid beskattning avseende ersättning för vård i enskilt familjehem	28	
Normalbelopp		
— för kalenderåret 1981 för ökade levnadskostnader vid tjänsteresa i enskild tjänst	8	
Norsk inkomstskatt		
avräkning för — från svensk inkomstskatt	14	
Realisationsvinstbeskattning		
omräkningstal vid — av fastighet	16	
Renskötselrörelse		
beräkning av produktionskostnaden för djur på jordbruksfastighet eller i —	23	
Representationskostnader		
avdrag för — kalenderåret 1982	32	
Resor		
avdrag för kostnad för — med bil mellan bostad och arbetsplats	19	
Självdeklaration		
underrättelse om avvikelser från — m m	25	
Sjukdom		
avdrag för väsentligen nedsatt skatteförmåga på grund av — m m	27	
Skattetillägg		
— och förseningsavgift vid 1981 års taxering	12	
Skyddsutrustning		
avdrag för kostnader för — och arbetskläder	29	
Utlandet		
avdrag för ökade levnadskostnader vid tjänsteresa i enskild tjänst till —	10	

RSFS 1981:81
RSV Dt 1981:33

Vård

normalavdrag vid beskattning avseende ersättning för — i en-
skilt familjehem 28

Yrkesfiskare

avdrag för ökade levnadskostnader för — 17

Ökade levnadskostnader

normalbelopp för kalenderåret 1981 för — vid tjänsteresa i en-
skild tjänst 8

avdrag för — vid tjänsteresa i enskild tjänst till utlandet 10

avdrag för — för yrkesfiskare 17